

[Lous Family Hệ Liệt] - Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói

Contents

[Lous Family Hệ Liệt] - Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói	1
1. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 1: Cứ Ngỡ “traị Tơ” Ai Ngờ “sói Xám”	1
2. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 2: Đã Là “sói Xám” Còn Là “mafia”	6
3. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 3: Anh Đúng Là Đồ “ngựa Giồng”	9
4. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 4: Thật May Vì Hắn Không Sao	14
5. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 5: Hình Xăm Định Ước	19
6. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 6: Chạm Vào Tim	24
7. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 7: Tìm Không Thấy Hắn...	28
8. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 8: Dụ Đồ Trắng Trợn A!	32
9. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 9: Kết Hôn! (end)	35

[Lous Family Hệ Liệt] - Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói

Giới thiệu

Couple: Fienis Lous x Gino Cavallone
Thể loại: Đam mỹ hiện đại, phúc hắc lưu manh mỹ công x tặc mao ngạo kiều thụ,

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lous-family-he-liet-bo-2-cuoc-chien-giua-cau-va-soi>

1. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 1: Cứ Ngỡ “traị Tơ” Ai Ngờ “sói Xám”

Dạo này Fie rất muộn phiền, lý do tại sao muộn phiền đó là vì cậu đã 30 tuổi mà vẫn chưa tìm được người phò thác nửa đời còn lại. Mỗi ngày về nhà đều thấy hai cha già ân ái, cậu cũng muốn. Thế nhưng tìm một nửa của mình đâu có dễ vậy!

Cậu rất thích “ăn chơi” nhưng việc đó không có nghĩa sẽ đem tình yêu trao đi. Cậu muốn một nửa của mình phải cường thế, anh tuấn, có mị lực siêu cấp khiến cậu nhìn một cái có thể mềm nhũn... mà người đó còn phải cường tráng, mới có thể thỏa mãn cái bản chất “háo sắc” tiềm ẩn bên trong cậu.

Phải đó, cậu là thụ, trời sinh là thụ mà còn là siêu cấp thụ nữa a! Nhưng mà không hiểu sao mỗi khi cậu ra ngoài tìm “công” đều bị cả đám thụ bu vào, dù cậu đã tự tin rằng mình đã đưa ra tín hiệu đủ “thụ” trước mặt bọn họ, việc này làm cậu khổ tâm ghê gớm.

Hôm nay sau khi tan tâm, cậu cảm thấy ngứa ngáy toàn thân. Có lẽ quá lâu rồi cậu không đi tìm bạn giường. Tháng trước bạn giường mãnh nam của cậu vừa bị bắt đi cưới vợ, nên cậu vẫn cô đơn tới giờ, có lẽ nên tìm một anh chàng khác đẹp trai hơn. Cậu vòng chiếc audi A8 đồ chọi của mình đi đến thiên đường của mãnh nam và dụ thụ - Bravo, một gay bar nổi tiếng nhất L.A.

—oOo—

Trên một chiếc di văng trên tầng của quán bar, một người đàn ông anh tuấn đang ngồi. Mái tóc bạch kim tùy tiện xoa sau lưng, mềm mại như thác đổ. Hắn bày ra tư thế vô cùng thoải mái, vẻ mặt biếng nhác đang nâng đôi mắt xám không rõ biểu tình nhìn cái đầu thiếu niên đang chôn giữa hai chân mình. Thiếu niên có gương mặt rất xinh xắn, đôi môi vì hàm trụ vật to lớn mà không ngừng mấp máy, phát ra tiếng ngậm thật khê trong cổ họng.

Đây là lần đầu tiên cậu gặp một vị khách xinh đẹp như thế, toàn thân ngài được bao bọc bởi một lớp vải đen, càng làm nổi bật làn da trắng cùng mái tóc bạch kim óng ả. Cậu biết vị khách này là nhân vật lớn, bởi bên ngoài căn phòng này có rất nhiều người được vũ trang súng ống rất đáng sợ. Mặc dù trong lòng cậu sợ hãi nhưng vẫn ra sức hầu hạ ngài thực tốt.

Người đàn ông được cậu hầu hạ đã lâu nhưng hô hấp vẫn chẳng chút dồn dập, vật to lớn trong miệng cậu vẫn không chút suy suyễn dù miệng cậu đã mỏi nhừ.

-Ừm...ừ...

Gino liếc mắt nhìn cậu ta, đôi mắt xám ánh lên vẻ thờ ơ, lạnh nhạt lên tiếng:

-Nhả ra! Tự mình ngồi lên.

Cậu thiếu niên run rẩy nhả vật đó ra, bò lên đùi người đàn ông vẫn quần áo chỉnh tề, hậu huyệt để ngay đỉnh nhọn to đáng sợ, chậm chạp ngồi xuống.

-Ấn...ừ... - đỉnh dục vọng quá lớn làm cậu khá đau, nhưng cậu vẫn run rẩy bám vào lưng ghế, nhấp nhô lên xuống, đem dục vọng kia nuốt vào thật sâu.

Gino nhắm mắt hưởng thụ không gian ấm nóng bên trong. Đúng là những thiếu niên ở đây được huấn luyện rất tốt, bọn họ có những kỹ năng giúp đàn ông sung sướng. Hắn rất hài lòng với hiệu quả làm việc của cấp dưới.

-Ấn...a...a... - Thiếu niên trên người hắn động càng lúc càng nhanh, đến lúc cậu sắp cao trào thì hắn túm ngay dục vọng cậu, ngăn không có cậu bắn.. - A!

-Đi xuống! - hắn lạnh lùng nói: - tự mình chơi mình đến bắn!

-Ừ... - cậu thiếu niên khó hiểu nhìn người đàn ông anh tuấn, không dám cãi lời mà ngồi bệch xuống thảm, dang chân rộng ra trước mặt hắn, một tay vuốt ve phần thân mình, một tay chui vào tiểu huyệt đâm chọt. Khoái cảm nảy sinh nhanh chóng, rất nhanh cậu liền bắn...

Gino chẳng thèm động đậy, kéo lên khóa quần, che đi dục vọng vẫn trương to, môi mỏng khê mở:

-Tô Lị, đưa cậu ta ra ngoài! Chuẩn bị xe, ta muốn tắm suối nước nóng.

Một người thanh niên anh tuấn, khí tức lạnh lẽo bước vào, anh ta là người châu Á nhưng thân thể rất cao lớn. Anh ta gật đầu chào Gino rồi đem cậu thiếu niên đã xụi lơ ra ngoài. Một lát sau trở vào...

-Đã chuẩn bị xe, thiếu gia!

Gino lười nhác động, thân thể hoàn mỹ được che giấu dưới chiếc áo khoác đen dùng một bộ dáng mị hoặc đứng lên, sẵn bước ra ngoài.

—oOo—

Fie đã vào bar được một lúc mà chẳng tìm được ai vừa mắt, cậu đang vô cùng buồn chán thì lúc này ở ngã rẽ dưới cầu thang xuất hiện một bóng người làm mắt cậu phát sáng. Mắt cậu sáng đến nỗi khiến người đó chú ý...

Bản năng từ nhỏ được huấn luyện của mafia khiến Gino cảnh giác. Hắn nhú mày quay đầu lại, và bắt gặp ngay một đôi mắt nóng bỏng đang chiếu thẳng vào...người bên cạnh mình. Người đi bên cạnh hắn - Tô Lị, cũng rung mình nhìn về hướng nguồn năng lượng cực nóng kia.

Đó là một người đàn ông với mái tóc đỏ rực rỡ, cả người toát ra vẻ dụ hoặc mê người, đang tích cực đá lông nheo với y. Tô Lị cảm thấy cả người lạnh run dù trong này đang cực nóng.

-Thiếu gia!

-Thú vị thật! Người về trước đi, về liên lạc với Sara, ta sẽ ở đây một thời gian, nói Bố đừng lo lắng.

-Nhưng...

-Đem tất cả vệ sĩ về luôn đi! Đi ăn chơi mà đem bọn họ theo chẳng phải rất dọa người sao?

-Thiếu gia! An toàn của ngài... - Tô Lị cuống cả lên.

-Đây là lệnh! Hôm nay cho người nghỉ ngơi sớm, về tha hồ chơi đùa cùng Ian của người đi.

Tô Lị nghe thấy tên kia thì đỏ mặt, bộ dáng thẹn thùng khiến Gino dở khóc dở cười.

-Đi đi!

-Vậy, ngài cẩn thận!

Tô Lị không vùng vằng mà dẫn theo một đám người mất hút sau cửa quán bar.

Fie nhìn người đi mất khe thở dài. Aiii... đáng người thật cường tráng ah, bộ dáng cũng không tệ, sao lại đi mất rồi? Lúc cậu đang than thở thì một bóng người xuất hiện trong tầm mắt, cậu nghi hoặc nhìn lên, há hốc mồm. Lúc này không để ý, người này cũng vô cùng đẹp trai nha!!

Gino buồn cười phản ứng của người đàn ông trước mặt. Hắn ngồi xuống chiếc ghế cạnh cậu, khe khẽ môi:

-Có thể mời tôi một ly không?

-Được! - Fie cảm thấy cả người nhộn nhạo, bản năng “thụ” cho cậu biết người đàn ông trước mặt rất nguy hiểm, nhưng vẻ đẹp của hắn khiến cậu ao ước.

-Đang tìm đối tượng? - Gino nhận lấy cốc rượu bartender vừa đưa, uống một ngụm rồi băng quơ hỏi.

-Đúng vậy! - Fie lại tỏ vẻ mỉa mai hoặc đáp, người này đáng người không tệ, nhưng không được cường tráng bằng người hồi nãy. Đáng vẻ lại “thụ” như thế không biết có ở trên được không?

Trong lòng cậu đang xoắn xuýt đủ thứ, nghĩ rằng mình đã là thụ, làm công thì không có khả năng mà người bên cạnh dù chỉ được gương mặt đẹp, không biết có khả năng thỏa mãn cậu không... Dù sao đêm nay cũng chẳng tìm được ai ưu tú hơn, đành miễn cưỡng vậy.

-Tôi có thể cùng cậu! - Gino nhìn sắc mặt cậu thay đổi rất nhiều biểu hiện, tốt bụng thông báo một câu. Lúc này được cậu thiếu niên kia phục vụ rất thoải mái nhưng hắn vẫn chưa phát tiết, hắn đang nghĩ một lát nữa nên dùng cách nào để khiến người trước mặt “ăn no”.

Fie nghe xong sững sốt, ngay lập tức ánh mắt phát sáng nhìn chằm chằm người đàn ông trẻ trung xinh đẹp trước mắt. Gino dường như có thể thấy tai và đuôi của con cáo nào đó lộ hết cả ra. Hắn buồn cười trong lòng, vẻ mặt tràn đầy thú ý nhìn người đối diện. Fie cảm thấy tim đập gia tốc bởi đôi mắt xám kia, cậu mắng thầm trong bụng: ” Đâu má! Hắn ta thụ như thế sao mình lại hưng phấn thế này?” =))))))))))

-Đi chứ? - Gino hỏi.

-Đi! Đi ngay và lập tức! - Fie nhảy xuống ghế, lôi người ta đi như bay lên xe mình, sau đó phóng như bay đến khách sạn thân quen của cậu, thuê phòng sang trọng nhất.

Gino mặc cậu kéo đi, trong lòng lại vô cùng thích thú. Nếu thủ hạ hắn mà nhìn thấy vẻ mặt này, trong lòng sẽ lạnh run vì hắn sẽ nghĩ ra được những cách chinh phục người rất “thú vị”, khiến người ta muốn chết không được, cả Bố già cũng không chịu nổi hắn mà.

Fie kéo người ta vào phòng, sau khi đóng cửa lại đã cấp tốc hôn hắn, tay nhanh chóng thoát quần áo. Gino thuận theo cậu mà đẩy lui ra, trao đổi nước bọt, hôn điều luyện đến mức Fie cảm thấy chân nhuyển đi, đến khi bị đè lên giường mới biết được sức lực người kia lớn thế nào. Cậu vừa thở gấp vừa nghi hoặc nhìn hắn:

-Anh làm 1 à?

-Tôi chưa bao giờ làm 0! - Gino thờ ơ đáp, giật phăng chiếc quần lót chữ T của cậu xuống, lộ ra dục vọng đã bán cương của cậu khiến cậu xấu hổ vô cùng.

Fie đang lo lắng có nên tiếp tục hay không, cậu không thích người nhỏ tuổi hơn gây áp lực như vậy. Mà người này đáng người cũng không cường tráng như cậu muốn. Gino mặc kệ cậu xoắn xuýt, cúi đầu nhắm ngay hai đóa hoa trên ngực cậu mà đùa bỡn...

-Khoan...khoan đã... - Fie đẩy đầu hấn ra, hấn bắt mãn tròng cậu.

-Cậu còn muốn gì?

-Anh...bao nhiêu tuổi?

Gino ngẩn ra, tuổi tác có liên quan gì đến việc làm tình sao? Hấn khó hiểu nhưng vẫn đáp:

-35! [Dê ah =)))))))]

-Gạt người! - Fie nhảy dựng, cái mặt búng ra sữa thể kia mà lớn hơn cậu những năm tuổi. Ông trời có bắt công quá không?

-Có vấn đề? Tôi có thể cho anh xem chứng minh thư - “Mặc dù là giả”, hấn nói thảm trong bụng.

-Sao có thể như thế chứ? - Fie đau khổ nuốt vào một vốc nước mắt.

-Rồi có muốn làm hay không? - Gino nóng nảy, sao tên này cứ xoắn xuýt vấn đề không đâu thế nhỉ?

-Làm! Tôi muốn ở trên...

-Cậu cứng được sao? - Gino khinh bỉ búng một cái lên “cậu nhỏ” của cậu, khiến cậu rên lên. Có lẽ cậu đánh giá quá cao chính cậu. Fie ném cho Gino một ánh mắt căm giận khiến lòng hấn cồn cào muốn ngay lập tức ăn sạch cậu.

-Cởi áo cho tôi! - Hấn ra lệnh, bàn tay tiếp tục đùa bỡn thân thể đã nhuộm màu hồng của cậu.

Fie bắt mãn nhưng vẫn vươn tay cởi áo cho hấn. Khi chiếc áo sơ mi đen đất tiền được vứt xuống đất, cậu liên tục nuốt nước bọt bởi thân hình trước mắt: “Mụ nó! Cơ bụng 6 múi thật đẹp a, lại còn hình xăm rực rỡ kia nữa. Đúng là bề ngoài nhìn không ra nha! Không biết bên dưới như thế nào?”.

Niềm khao khát trong mắt Fie bỗng trở dậy mạnh mẽ, cậu không thềm chân chừ vươn tay cởi luôn những vật cản vướng víu bên dưới. Khi cảnh xuân hoàn toàn lộ ra, cậu hít vào một hơi khí lạnh: “Này... Này cũng là quá to đi? ”.=)))))))]

Nhìn vật to lớn đã cương giữa hai chân hấn, Fie cảm thấy cúc hoa căng thẳng. Liệu cậu có chịu nổi hay không? Có khi nào sẽ bị hỏng luôn không? Fie sợ hãi nhìn nó, trong lòng mặc niệm, cậu không nên nghi ngờ hấn ta liệu có làm cậu thỏa mãn hay không mà là cậu liệu có thỏa mãn hấn ta hay không...

Gino thấy ánh mắt như gặp phải đại địch của cậu vui vẻ nở nụ cười. trước khi Fie có ý định “bỏ của chạy lấy người”, hấn đã nhanh nhẹn đè cậu xuống, hôn liếm toàn thân cậu khiến cậu sung sướng đá bay sự sợ hãi, chính thức bỏ mình trước kỹ thuật của hấn, mềm nhũn trên giường thổ dốc.

Phân thân xinh đẹp của cậu được hấn nắm lấy, bàn tay với những vết chai thật dày do nhiều năm cầm súng tạo nên những xúc cảm thật tuyệt. Gino để dục vọng cả hai chạm vào nhau, kết hợp cả tay cùng phần hông cọ sát khiến Fie rên rỉ không ngừng, chịu không nổi bắn ra.

Cậu ồ ồ thổ dốc, không ngờ cậu nhanh như vậy đã tiết. Cậu mờ mịt nhìn Gino đang cười khê trên mình, một ngón tay của hấn quệt tinh dịch trên bụng cậu, đưa đầu lưỡi ra liếm, cậu đỏ bừng mặt nhìn hấn không chớp mắt.

-Ừm... không tệ!

Cậu nhắm mắt giả chết, nhưng chẳng được bao lâu, phân thân lại bị túm lấy chà sát vài cái lại kiêu ngạo đứng lên, bên dưới thì bị chất lỏng lạnh lẽo chảy vào. Ngón tay hấn đã thừa cơ tham tiến vào bên trong. Fie run lên, cảm giác khó chịu khiến cậu co chặt hậu huyệt, làm Gino ra vào khó khăn...

-Thả lỏng! - Hắn vỗ lên mông cậu.

Fie hổn hển, nhớ tới phân thân đáng sợ của hắn, cậu lại càng buộc chặt thân thể, không sao thả lỏng được.

-Hay là...đừng... đừng làm nữa! - Cậu yếu ớt nói, thân chinh bách chiến như cậu còn thấy sợ hãi, thứ to lớn như vậy ai có thể chịu nổi.

-Muộn rồi! - Gino đánh gãy suy nghĩ của cậu, lật sấp cậu lại, dùng cà vạt của cậu trói hai tay cậu ra sau lưng.

-Này... anh muốn làm gì? - Fie vùng vẫy nhưng vẫn bị kiềm cứng ngắt.

Gino cười tà, vỗ vào cặp mông căng tròn của cậu vài cái, lời thốt ra lại lưu manh vô cùng:

-Làm cậu!

Fie ngượng chín mặt, úp đầu vô gối tiếp tục giả chết. Hôm nay cậu ngu thật, cứ tưởng gã này cũng non nớt, có một ít kinh nghiệm thôi ai ngờ là một tên “mặt người dạ thú”. Cậu là bị cái bản mặt thiên thần kia lừa...

Sau khi đã đảm bảo cậu không cự quậy được nữa, Gino mới hài lòng hôn dọc một đường từ gáy xuống xương cụt của cậu, nơi nơi đi qua đều để lại những vết hồng ái muội. Khoái cảm mà đầu lưỡi hắn mang lại khiến Fie nức nở. Mùi vị tươi mát từ cậu tỏa ra làm Gino cũng hưng phấn, hắn tách hai cánh mông cậu ra, tiểu huyết đang vô thức mấp máy như mời gọi hắn tiến vào. Gino híp mắt, vươn đầu lưỡi ra liếm vào nếp gấp đang không ngừng co mở, làm Fie giật bắn người, mông nhô cao.

-A! Anh làm gì... ờ... đừng...

Dòng điện mãnh liệt chạy khắp toàn thân cậu khi đầu lưỡi hắn chen vào tiểu huyết, Fie đến ngón chân cũng cong lên, sung sướng đến run cả người. Cậu không ngừng rên lên, lúc cao lúc thấp, tiểu huyết kẹp chặt đầu lưỡi hắn, tham lam co bóp như muốn nuốt sâu vào. Gino “chật chịt” liếm đến khi tiểu huyết ứa sũng nước miếng của mình cùng dịch ruột mới thu hồi đầu lưỡi, đem bốn ngón tay mạnh mẽ cắm vào.

-Ờnnnn.... - Fie rên lên, cả người cậu đã thấm ra một tầng mồ hôi mỏng. Phân thân vì khoái cảm không ngừng rỉ ra chất dịch, làm ướt một vùng trên đệm giường.

Gino đưa đẩy ngón tay, mở rộng nơi sẽ chứa mình của hắn. Fie vì tiểu huyết mẫn cảm bị đâm chọc mà rên không ngừng, phân thân gào thét muốn giải phóng mà vẫn thiếu một chút cảm giác. Lúc này tiểu huyết cậu đã nuốt trọn bốn ngón tay hắn mà không có trở ngại gì, hắn vừa lòng ẩn sâu vào trong, chạm trúng nơi gây cảm giác lớn nhất của cậu khiến Fie run lên, thở gấp, bên dưới cũng căng chặt. Biết rõ điểm yếu của cậu, hắn tích cực đẩy nhanh tốc độ tay, dịch ruột tiết ra cuộn cuộn. Ngay khi Fie đạt cao trào mà bắn ra, hắn mạnh rút tay ra, thay bằng phân thân đã sớm không nhận được nữa của mình, đâm vào tận gốc, chạm trúng đích khiến Fie hét lên. Cảm giác đau đớn trong sung sướng cực hạn làm cậu bắn liên tục một lúc mới ngừng. Bên trong cao trào khiến vách thịt không ngừng co bóp làm Gino gần như không nhận được mà muốn tiết theo.

-Chết tiệt! - Gino mắng khê, nhẫn nhịn khoái cảm muốn bắn. Chưa ai làm hắn mất khống chế như cậu.

-Ờnn...hồ hô... - Fie thoát lực ngã rạp xuống giường, cơ bắp buộc chặt giờ này thả lỏng khiến cậu khá mệt mỏi. Mặc kệ cảm giác ớn đau bên dưới, cậu rầu rĩ lên tiếng, giọng nói vì rên rỉ quá nhiều mà khàn đi: - Mở dây ra...

Gino cởi dây trói tay cậu, thân dưới chậm rãi động. Fie nức nở, đôi tay vừa tự do túm chặt lấy ga giường, chịu đựng khoái cảm đáng sợ lại dâng lên khi người phía sau đâm vào rút ra ngày một nhanh...

-Ờnn...ha... - Fie khó chịu túm lấy phân thân mình chà sát.

Ở phía sau hắn đã ra vào với một tốc độ điên cuồng, tay cậu cũng nường theo tốc độ đó mà chà sát. Và giây tiếp theo cậu thấy đầu óc mình trống rỗng, bắn ra ngàn dặm, phân thân trong cơ thể cậu cũng trưởng to đến phát sợ, phun ra dịch trắng nóng hổi vào sâu bên trong khiến cậu như bị bỏng, vụn vụn muốn thoát khỏi dòng nhiệt đáng sợ kia...

-A...buông ra...nóng quá!

-Hừ! - Gino kìm chặt không cho cậu động, hần chưa bao giờ sướng khoái đến không muốn động như lúc này. Khoái cảm cậu mang lại quá tuyệt vời khiến hần luyến tiếc rời đi. Nhưng thấy cậu thực sự khó chịu, hần cũng đành buông tha. Phân thân rời khỏi tiểu huyết ẩm áp phát ra tiếng “bóc” đầy xấu hổ. Tinh dịch vì không còn gì ngăn cản thuận theo cửa huyết chảy ra ngoài, chảy dọc theo đùi cậu.

Gino nhìn cảnh tượng dâm mỹ trước mặt mà dục vọng muốn dâng trào lần nữa, nhưng nhìn người dưới thân đã mệt mỏi không động nổi, tiểu huyết cũng sưng đỏ vì sử dụng quá độ, hần đành buông tha. Ôm người đã muốn thiếp đi vì mệt vào phòng tắm, tẩy rửa sạch sẽ rồi ôm ra ngoài. Đặt cậu lên giường yên ổn, hần cũng thỏa mãn nằm cạnh nhắm mắt. Fie mơ màng ngủ, cảm thấy người bên cạnh ôm rất thoải mái nên cứ thế dính vào, Gino bị cái lò bên cạnh dính chặt, ngủ trong mơ màng...

2. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 2: Đã Là “sói Xám” Còn Là “mafia”

Hôm sau khi Fie tỉnh dậy, người đã đi mất. Cậu lê thân xác đã rã rời của mình về công ty không biết bản thân đã bị ai kia điều tra tất tậ, còn đang lên kế hoạch đem về nhà “nuôi béo” để hưởng dụng về sau. Cậu eo mỗi lưng đau, nơi khó nói kia lại bưng bưng đau rất khiến cậu làm việc trong bất an suốt tám tiếng đồng hồ. Sau đó vì chịu không nổi nữa mà bỏ việc về nhà nghỉ ngơi, trong lòng thầm mắng: ” Cái tên chết tiệt hôm qua sao lại “to” đến vậy, hại mình đau muốn chết! Ồ thì...cũng sung sướng muốn chết luôn!’. Mắng xong lại thầm tiếc nuối: ” Haiz, một cực phẩm như vậy chẳng biết có thể gặp lại không? Mình còn chưa hỏi tên hần ta nữa!”.

Lúc này Gino mới bước ra từ suối nước nóng, cả thân hình hoàn mỹ với cơ bắp lộ ra không sót thứ gì. Mái tóc ướt để xổ tự nhiên sau lưng. Hần đi đến chiếc ghế dài trên bể tắm, nằm sấp xuống. Một cô gái nóng bỏng lập tức tiến lên thoa tinh dầu massage lên toàn thân hần, bắt đầu xoa bóp. Gino nhắm mắt hưởng thụ, nhẹ giọng nói:

-Tô Lị, báo cáo đi!

-Vâng, thiếu gia! Bên khi phía đông đã Buto đang tranh chấp khu mỏ sắt với người của chúng ta, chính phủ bị gã đút lót cũng đang có ý định xen vào.

-Bảo Adino đi giải quyết! Cứ dùng tiền đập vào mặt bọn chính phủ, nếu bọn chúng không biết điều cứ đem chứng cứ bọn chúng hối lộ tung ra. Buto cũng chỉ là một con tép, kẻ đứng sau hần mới đáng quan tâm.

-Vâng, tôi sẽ cho người đi điều tra kỹ...

-Ừm! Chuyện ta nhờ cậu tra sao rồi? - Gino lười biếng mở mắt.

-Vâng! Đã tra rõ ràng. Người tối qua ở cùng ngài là Fienis Lous, tam thiếu gia của nhà họ Lous. Anh cả hần, Adam Lous có chút quan hệ với chúng ta, còn hần là giám đốc một công ty bất động sản, tiếng tăm không nhỏ. Còn có anh hai, Louis Lous là bác sĩ, một người em trai là Mad Lous đang làm giáo sư Ivy Leagua và một cậu em út, Rei Lous vẫn đang lêu lổng. Bọn họ đều được nhận nuôi bởi một cặp đồng tính, là một gia đình có máu mặt không nhỏ trên thương trường.

-Lous? Có phải là một tập đoàn trang sức được sáng lập bởi Raymond Lous và bạn đời của ông ấy Rick Cassie?

-Vâng, thiếu gia biết họ?

-Thú vị thật! Thế cậu có biết vì sao tập đoàn họ có thể lớn mạnh như thế mà không ai dám gây sự không? - Gino cười khê hời.

-Không ạ!

-Cậu thấy họ Cassie quen không? - Hần lại hỏi.

-A...chẳng lẽ... - Tô Lị sững sốt.

-Bingo! Rick Cassie là anh họ của Bố đấy! Cơ mà bí mật này rất ít người biết, Bố cũng chỉ âm thầm giúp đỡ, có lẽ cả Raymond cũng không biết bạn đời của mình xuất thân từ mafia.

Tô Lị cảm thấy đầu to ra, Gino buồn cười nhìn y, thủ hạ đắc lực này của hắn cái gì cũng tốt, làm việc lại đầu vào đấy nhưng khuyết điểm lại rất hay mềm lòng, thế nên mới bị cái tên Ian háo sắc kia ăn mất, mà đến khi hắn biết được việc đó thì Tô Lị cũng bị tên kia cướp luôn trái tim rồi.

Ian Kavas là bạn thân của hắn, cũng là một đường chủ trong gia tộc Cavallone chuyên huấn luyện nhân mạch, vỏ bọc là một tên thương nhân chuyên kinh doanh các loại hình SM tình thú, gã ta bình thường rất dễ chịu nhưng ai mà động đến Tô Lị nhà gã, đảm bảo người đó sẽ hối hận vì sinh ra trên đời. Còn lý do tại sao Tô Lị vẫn đi theo hắn mà không về bên cạnh gã - đó là vì sở thích tình thú của gã cũng quá biến thái nên Tô Lị dù yêu gã cũng không chịu nổi mà chạy trốn. Bởi vậy lâu lâu tên kia sẽ gọi cho hắn đòi người, sau đó Tô Lị sẽ bị bắt đi “sung sướng trong nước mắt” vài hôm lại được trả về. Còn lúc này gã ta đã bị Bố đẩy đi Amazon chơi với khỉ, hôm qua trốn về thăm Tô Lị một đêm, sáng nay đã bị bắt đi mất rồi.

-Đừng ngốc ra đó nữa! Cậu tìm cách mua vài bất động sản từ công ty của tên nhóc đó cho ta, làm càng lớn càng tốt để cậu ta tự mò đến chứng thực. Ta muốn bắt người về “nuôi” a, cậu ta rất thú vị đó.

Gino nhớ tới tiểu huyết động tiêu hồn kia liền có phản ứng. Chết tiệt! Không ngờ thân thể hắn chỉ vì nghĩ đến cậu mà mất khống chế. Cô gái đang massage cho hắn vì phản ứng của hắn mà hô lên sợ hãi. Gino mặt hầm hầm nhìn cô ta, Tô Lị rất biết điều mà đuổi người ra ngoài, trả lại không gian yên tĩnh cho thiếu gia nhà mình thoải mái.

Gino buồn bực ngồi dậy, nhìn thẳng nhỏ đã ngóc đầu dậy mà than thầm: Hắn mà cũng có ngày phải dùng tay tự xử chỉ vì nghĩ đến một người khác.

-Fienis Lous, đợi bắt được em về tôi sẽ đòi đủ!

Hắn lấy dầu massage bôi lên phân thân mình, vừa tưởng tượng được đắm vào nơi ấm áp chặt khít kia mà đưa đẩy, vừa tăng tốc tay sục sạo. Một lúc sau, hắn sung sướng bắn ra, sau đó lười biếng đi vào hồ tắm lần nữa.

—oOo—

Fie về nhà, ngủ một giấc thật say, sau đó thì bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

-Aloo...

-Giám đốc! Có người muốn mua bất động sản, số lượng rất lớn, chúng tôi không quyết định được, anh có thể đến ngay không?

Fie nghe xong tỉnh ngủ, cậu đáp: “Tới ngay!”, rồi phóng như bay xuống giường, quên mất phía sau đang bị thương. Cậu hét thảm một tiếng, khóc một vốc nước mắt sau đó mới chậm chạp thay quần áo đến công ty.

Người muốn mua bất động sản là một người đàn ông rất bình thường. Sau khi bàn bạc hỏi han về giá cả cũng như địa điểm, người đàn ông tỏ vẻ khó xử bảo muốn chờ ông chủ của hắn quyết định. Fie đành thở dài tiễn bước người ta, yên lặng chờ đợi. Dù sao làm nghề này, vội cũng không được.

Quả nhiên ba ngày sau người đó gọi tới, nói rằng ông chủ muốn đích thân bàn bạc với cậu, hẹn cậu đến quán bar Craven vô cùng nổi tiếng gặp mặt. Fie cũng thật lo lắng đây là trò lừa gạt nên gọi cho anh cả, Adam, bảo anh điều tra giúp. Vài tiếng sau đó, Adam gọi lại, hơi thở có chút hỗn loạn nói rằng: “Đối phương tin được!” rồi cúp máy. Fie nhìn chằm chằm điện thoại vài giây mới đập bàn mắng: “Ban ngày mà hai người đó cũng có thể động dục, đúng là dâm đẳng!” =))))))

Adam sau khi cúp máy, không thể kiềm chế khoái cảm mà “hừ” một tiếng. Túm ngay thắt lưng của người phía trên, điên cuồng thúc lên. Người phía trên rên lớn hơn, chống tay lên ngực anh thở dốc, khó khăn lên tiếng:

-A...anh...ư... sao lại...nói dối nó...ưm...

-Hừ...có người thay anh thu thập nó... tại sao anh không bán nó đi? - Adam cắn khế lên thù du trước ngực của ai kia, khiến y rên lên, bên dưới gắt gao mút chặt dục vọng của anh khiến Adam ồ ồ thở: - Tiểu yêu tinh...

-A...Adam...nhanh một chút...ư... thật thoải mái...

-Hừ, anh làm chết em! Ai kêu câu dẫn anh...

-Á... - Người đó mắt xanh khê nhếch nhìn anh, bộ dáng mỵ hoặc vì dục vọng bày ra hoàn toàn khiến Adam mê đắm, động càng lúc càng nhanh.

-Hừ...

-Adam... mau... mau lên...ư... em tới...

-Chờ anh, Louis...

Louis hét lên sau một cú thúc sâu của anh, đạt cao trào. Adam cũng bất động bắn vào cơ thể y, ngực cả hai đều kịch liệt hô hấp. Louis lười biếng trường lên người anh, nằm dài, mặc kệ vật trường to trong thân thể.

-Người đó là ai thế?

-Là bà con của ba Rick! Tên đó rất thú vị, có lẽ Fie sẽ không còn kêu căng được lâu nữa đâu.

Thấy biểu hiện của Adam, Louis chỉ biết cười khở:

-Anh vẫn còn ghi hận chuyện lúc nhỏ sao?

-Hừ! Ai kêu nó dám tranh người với anh, còn làm em bị thương nữa. Anh không chinh chết nó là may rồi.

-Chuyện đã qua lâu rồi mà, huống chi anh đã ghi lên đó một dấu vết rất đẹp a.

Adam dịu dàng nhìn Louis, bàn tay to lớn khê vuốt ve đùi rong mẩn cảm của y, nơi đó có một hình xăm biểu tượng mặt trời rất đẹp, chính tay anh đã xăm nó lên, che đi vết sẹo do Louis té núi gây ra.

-Lần này biết đâu là chuyện tốt! Nó cũng nên tìm một nửa cho mình...

—oOo—

Fie mang tâm trạng hứng khởi tới Craven, vì cậu tự tin mình sắp có một khoản tiền lớn. Cậu không ngờ rằng lần này là cậu “một đi không trở lại”. Bọn họ hẹn nhau ở một bao sương độc lập cách ly với bên ngoài. Cậu trong lòng nghi hoặc nhưng vẫn dứng cảm đi vào.

Bên trong phòng rất tối, dường như không có ai. Cậu nghi hoặc định trở ra thì bị một lực mạnh mẽ túm lại, áp chặt vào tường. Rồi sau đó những cái hôn rơi xuống như mưa bão khiến lí trí cậu ngưng trệ, cơ thể lại vì vậy mà nổi lên phản ứng. Đến khi cậu lấy lại tinh thần thì người đó buông cậu ra, cười khê bên tai cậu:

-Chúng ta lại gặp nhau, Fie bé bỏng!

Giọng nói trầm thấp quen thuộc khiến cậu run lên, cả người mềm đi được người kia ôm vào lòng. Trong lòng cậu gào thét: ” Quá mạnh mẽ rồi! Quá cường thế rồi! Anh hai, anh hại chết em rồi!” =))). Cậu không phản kháng đối phương ôm mình bởi cậu biết đối phương có bao nhiêu lực hấp dẫn mà cậu không cưỡng lại được.

-Anh...sao lại ở đây?

-Đương nhiên là tìm em rồi, bé cưng! Tôi rất nhớ cái miệng nhỏ của em a... - Hấn tà tà cười, trong bóng tối càng thêm khí thế bức người khiến Fie mê muội.

-Anh là ai?

-À, chưa giới thiệu với em nhỉ? Tôi là Gino Cavallone!

Fie khiếp sợ há to miệng, lắp bắp:

-Ma...ma...

-Đừng sợ! Tôi chỉ muốn yêu thương em thôi, huống chi anh cả em đã đem em ném cho tôi thì tôi không ngại hưởng thụ đâu!

Fie trợn mắt, trong lòng gào thét: ” Adam Lous, anh là tên khốn nạn! Chỉ vì một tai nạn nhỏ mà bán em mình...”

Adam chợt ách xì một cái, nhíu mày kéo chăn đắp cho người trong lòng, miệng lầm bầm: ” Trời trở lạnh rồi!”.

Fie thở dài nhìn gương mặt đang cười tà trước mắt, rất có xúc động đấm một phát ném đi... Thấy bộ mặt không cam lòng của cậu, Gino càng vui vẻ ôm cậu vào ghế lô, đặt ngồi lên đùi mình. Một thân hình cao 1m80, nặng 75kg mà hấn nặng cứ như đồ chơi thì hấn phải mạnh cỡ nào? Mà nhìn kỹ hấn cũng chỉ cao hơn cậu có mấy phân, không nặng hơn bao nhiêu. Thân hình thì thon dài chẳng nhìn ra cơ bắp vậy mà mọi thứ bên trong lại khiến cậu nhớ nhung không dứt. Fie cảm thấy mình thật đáng thương!

Gino chăm chú nhìn người vẫn thả hồn đâu đâu, nhíu mày, nốc ngay một cốc rượu nhắm ngay miệng cậu mà hôn xuống. Hương rượu cay nồng làm đầu óc cậu choáng váng, vô thức nuốt xuống, đầu lưỡi Gino cũng thừa cơ chen vào, hấn mút từng nướu răng bên trong miệng cậu, làm máu “thụ” cậu sôi lên, cùng hấn triền đầu. Hấn cười khê kéo khóa quần cậu xuống, phân thân bên dưới quần lót vì nộ hôn lúc này mà bán cương, giờ này dưới sự đụng chạm của hấn mà cương lên hoàn toàn. Hấn buông môi cậu ra, cắn khê lên tai cậu thì thắm:

-Chúng ta làm đi!

Fie mắc cỡ nắc lên một tiếng, tròng mắt nhìn hấn rồi tức giận xé toạt chiếc áo sơ mi đen hấn đang mặc. Gino thở dài, tiếc thay chiếc áo hấn vừa bảo Sara đóng thùng chuyển qua từ Ý, may mà nằng chuyển cả tá, không thì hấn khóc không ra nước mắt a...

3. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 3: Anh Đúng Là Đồ “ngựa Giống”

Chiếc áo sơ mi đắt tiền được đặt may thủ công dưới sự bạo lực của Fie, chỉ vài giây sau đã thành một đám vải rách tả tơi, rơi vãi xuống đất. Fie cảm thấy trong lòng rất hả hê: “Cho anh lừa tôi này, đồ ngựa giống!”. Gino mặc kệ cậu trút giận lên chiếc áo đáng thương của mình, hấn lưỡi biếng ngửa ra ghế, bàn tay như vô ý đụng chạm khắp cơ thể cậu, châm lửa khắp nơi. Fie hấn hấn cởi xong áo hấn, nhìn lại mình mới biết chiếc áo đã mở toan lộ ra cơ bụng vì béo mà không còn săn chắc nữa. Gino thích thú chọt chọt phần bụng mỡ dư ra của cậu, thật mềm mại a...

-Nha... đừng ngắt... - cậu xấu hổ đánh văng cái móng sói của hấn.

-Sao vậy? Sờ rất thích mà!

-Hừ hừ... - cậu cảm hận, nhằm ngay cơ bụng cứng ngắt như sắt của hấn sờ soạn, ngắt nhéo, Gino chẳng thêm phản ứng, chỉ có vật nóng như sắt nung dưới mông cậu là cho biết hấn được cậu sờ rất thích thôi.

Fie thèm thuồng nhìn cơ bắp đàn hồi dưới tay mình, thật ghen tị mà. Biết bao giờ cậu mới có được thân hình như thế này để đi của trai đây?

-Sờ thích không? – Hấn vuốt ve hai đóa hoa trên ngực cậu hỏi.

-Thích... - cậu bất giác thốt lên, sau đó giật mình tròng hấn.

-Thích thì em cứ sờ... nhưng đợi một lúc đã...

Vừa dứt lời hấn đã đè cậu ngã ra ghế, phần lưng tiếp xúc với mặt da láng mịn của chiếc đệm ghế khiến cậu không tự giác được thở một hơi. Gino tà mị nhìn bộ dáng thoải mái của cậu, bàn tay như ảo thuật

gia thoáng chốc đã tuột sạch trơn những gì còn sót lại trên người Fie, khi cậu ý thức được thì đã trần như nhộng, còn hân ngoài thân trên để trần thì bên dưới còn y thình.

-Nha... đáng ghét... sao cởi nhanh như vậy chứ?

-Hửm? – Gino nướng mày, Fie lúc này bốc đồng như đứa trẻ, chỉ không muốn thua kém hân mà vùng vẩy lột cho bằng được quần hân xuống, sau đó mới vừa lòng ngắm nghía “nơi nào đó” đã sưng to đồ sộ của hân mà hít thở dồn dập. Gino một lần nữa vật cậu xuống, thân hình 1m88 cưỡi ngang người cậu, khiến cậu đối diện với vật kia của hân. Gino từ trên cao nhìn xuống như đấng bề trên nhìn tôi tớ của mình, kiêu ngạo ra lệnh:

-Liếm đi! Liếm ngoan tôi sẽ thỏa mãn cái miệng đói khát của em...

Bị lời hân kích thích, phân thân cậu dựng đứng lên, bất giác há miệng đem đỉnh dục vọng kia hàm trụ. Mùi xạ hương tràn ngập khứu giác cậu khiến cậu mê muội. Phân thân quá lớn nên không thể hàm trụ hết, cậu đành nhả ra, liếm mút từng phần, lâu lâu lại mút vào một cái, đầu lưỡi đảo qua lỗ nhỏ đã rỉ nước trên đỉnh làm Gino hít sâu, thân mình khẽ run động.

-Ừm...mm...

-Sâu một chút... đúng vậy... - Gino nhắm mắt hưởng thụ, phần hông không tự giác đẩy sâu vào làm Fie nhũu mảy vì nghẹt thở.

-Ừ...ừ...

Gino mở mắt ra, thấy mặt cậu đỏ bừng thì hoảng hốt lui lại. Fie nhả phân thân đã ướt đầm nước miếng của cậu ra, khòe mắt vì ngộp thở mà vương lệ, oán hận liếc hân một cái. Gino như ngừng thở, nhắm ngay môi cậu hôn xuống. Bàn tay hân cũng không chần chừ tìm kiếm tiểu huyết cậu, đẩy vào hai ngón tay.

-A...bỏ ra...đau quá...

-Em nhịn một chút ah!

Hân đưa đẩy ngón tay theo tiết tấu chậm rãi đến nhanh dần, đợi khi Fie thả lỏng hoàn toàn mới cho vào thêm những ngón khác. Fie bị hân đụng chạm bên trong mà ngứa ngáy toàn thân. Chưa một ai có thể mang lại cho cậu những rung động này dù là làm thật sự, chỉ với những ngón tay hân thôi mà cậu đã muốn lên thiên đàng rồi.

-Ừ...ân...đủ rồi...nhanh vào...

Gino rút tay ra, cố định mông cậu, vừa cúi đầu hôn lên môi cậu vừa cường thế đẩy phân thân to lớn đi vào. Bên dưới đau đớn khiến người Fie cứng ngắt, cậu dồn dập hô hấp, cố gắng thả lỏng bản thân làm dịu cơn đau, phân thân cậu vì đau mà ử rử hân. Gino hôn lên trán cậu, dịu dàng trấn an:

-Ngoan, xong rồi! Một lát lại tốt...

-Gạt người...hức...

Khi cảm thấy bên dưới không còn quá đau nữa, cậu mới hít thở sâu vắn vẹo người. Gino hiểu ý chậm rãi rút ra rồi lại đi vào, đau đớn nhanh chóng được thay thế bằng khoái cảm khiến Fie kẹp chặt eo hân, rên rỉ từng chập. Gino cũng thả lỏng bản thân, đâm vào rút ra lại đâm vào... làm mọi bản tính dâm dăng của Fie đều bị bức ra, thở dồn dập, rên rỉ, la hét, khóc thét...

Hân vừa buồn cười vừa bất đắc dĩ nhìn cậu. Khi cậu bị dục vọng tra tấn mê đắm, đúng là chẳng còn biết phân biệt hoàn cảnh a...

-A...a...đâm sâu vào...ừ...

-Cho em! Đừng kẹp chặt như vậy!

Gino nâng hai chân Fie lên vai, mỗi lần đi vào đều giống như muốn xuyên thủng cậu khiến Fie vừa rên rỉ vừa thở gấp, nước mắt sinh lí cũng bị bức chảy ra, ướt đầm gương mặt cậu.

-Hu...sâu quá...ân...sẽ hỏng mất...

-Không đâu...em rất giỏi...

-Ừ...ừ...đừng...ân...

Hô hấp của Gino cũng càng lúc càng dồn dập. Phân thân hắn được cậu bao lấy vô cùng thoải mái, làm hắn không nhận được muốn động nhanh hơn, muốn khiến cậu vì hắn mà đạt cao trào trong cực hạn.

-A...a...nhanh lên...muốn...ừ...

-Em muốn gì? – hắn nặng nề thở, phân thân đâm rút kịch liệt, khoái cảm lên như bão táp, nhưng hắn vẫn muốn cậu cầu xin.

-A...a...muốn bắn...ừ...cho em bắn...

-Cầu tôi! Gọi tên tôi...

Fie bầu chặt lấy lưng hắn, móng tay để lại từng vết dài đỏ tươi. Cậu lắc đầu la hét, đau khổ cầu xin...

-Gino...Gino...cho em bắn...mau sắp bắn...

Hắn mạnh mẽ đâm một phát cuối cùng, và cậu hét lên, thấy ánh sáng chói lóa trước mắt, phân thân vì điểm bên trong bị ma sát mà bắn ra, bên trong cậu cũng bị Gino tưới ướt, căng lên và nóng ẩm. Giờ phút này trong đầu cậu chỉ có một suy nghĩ: Gino là “thần” của cậu! Chưa ai đem lại cho cậu những cảm giác cháy bỏng này...

Gino bình ổn hô hấp, hôn lên môi Fie, sau đó chậm rãi rút ra ngoài, tinh dịch theo phân thân chảy xuống, mùi vị hoan ái tràn ngập khắp phòng.

-Khỏe không? – hắn ngồi ngửa ra ghế, quan tâm hỏi cậu.

Fie lười đáp, cho hắn ánh mắt mệt mỏi rồi thiếp đi. Gino cũng không đánh thức cậu, dùng khăn giấy lau sơ cho cả hai mới nhặt quần mặc vào, ra bên ngoài tìm Tô Lị.

-Đưa áo khoác cậu cho ta!

Tô Lị sững sờ cởi áo măng tô đưa cho hắn, Gino trở vào phòng, dùng áo khoác bọc thân thể xích lỏa của Fie lại, yêu thương ôm trong lòng, sau đó dẫn đầu rời khỏi Craven, để lại biết bao ánh mắt vì cơ bắp và tấm lưng đầy hình xăm của hắn mà thèm khát.

—————oOo—————

Fie ngủ một giấc thật ngọt ngào, cậu nằm mơ thấy mình được đắm mình trong một hồ nước bốc khói. Tất cả lỗ chân lông trên cơ thể đều như giãn cả ra...

Gino bị sức nóng tỏa ra bên cạnh làm tỉnh, hắn nhíu mày nhìn ai kia cả tứ chi lẫn người đều bò lên người hắn, vẻ mặt thỏa mãn như nhìn thấy trai khiến hắn bật cười. Hắn cũng chẳng biết tại sao lần nào cậu ngủ với hắn cũng dính người như vậy, chẳng biết trước kia có như thế không? Suy nghĩ này làm hắn hậm hực. Hắn gỡ tay chân cậu ra, khiến cậu bất mãn lên tiếng nhưng không mở mắt. Gino ra ngoài phòng, đôi mắt xám nhìn một trong hai tên đàn em đang bị hắn nhìn mà không dám thở mạnh.

-Cậu! Vào đây!

Tên bị điểm danh thiếu điều chỉ muốn òa khóa, nín tên còn lại nhưng vẫn phải run rẩy đi theo vào. Tên còn lại lẩm nhẩm: “Chúc mi được chết toàn thây!”.

Gino dắt người đến bên giường, ra lệnh cho hắn ta cởi áo ra rồi leo lên vị trí của mình nằm khi nãy, nằm xuống. Sau đó hắn đứng bên cạnh chăm chú nhìn. Tên kia nhắm mắt chờ mình quy thiên nhưng nằm mãi cũng không có gì xảy ra, hắn ta mở mắt, thấy Boss cười thật tươi ra hiệu cho hắn đi ra ngoài, hắn sung sướng chạy mất, trong lòng hô may mắn.

Gino nằm trở lại vị trí của mình, nhớ lại ban nãy mà mỉm cười ngủ tiếp. Và ai kia lại sắp qua, tứ chi quần chặt.

—————oOo—————

Sau khi tên đó nằm lên, cái mũi Fie như bắt được mùi, nhúc nhích vài cái rồi như gặp phải ôn dịch mà tránh xa, né tận cạnh giường, chỉ hận không thể xa hơn nữa. Gino đứng bên cạnh nhìn là sung sướng tột.

—————oOo—————

Hôm sau Fie tỉnh dậy đã muộn giữa trưa, cậu biếng nhác quan sát xung quanh...

-Chắc! Mafia có khác, cái gì cũng xa xỉ khác người thường.

Cậu than thở mất một lúc mới vào phòng tắm, tắm gội sạch sẽ, khoát tạm chiếc áo choàng tắm bên trong rồi lững thững ra ngoài. Đây là một biệt thự hai tầng được xây dựng theo phong cách châu Âu tao nhã với màu trắng là chủ đạo. Bên trong được trang trí xa xỉ nhưng không thừa không thiếu tạo nên một không gian hài hòa, sang trọng mà không cầu kì.

Fie tìm thấy người ở đại sảnh phòng khác, cái tên mặt bún ra sữa kia đang nhàn nhã uống café và đọc báo. Trên người đã được hằn đắp lên một đồng đen xì khác.

Nghe tiếng bước chân mặc dù thật khẽ nhưng Gino vẫn biết là Fie đã tỉnh. Hắn ngược lên nhìn cậu đang đứng trên cầu thang, mái tóc đỏ vẫn còn rỏ nước. Hắn tặng cậu một nụ cười khiến Fie đỏ mặt.

-Lại đây!

Fie đi xuống, làm như không có chuyện gì ngồi bên cạnh hắn. Tô Lị đang đứng bên đưa mắt đánh giá người đàn ông có thể gợi lên hứng thú của thiếu gia y.

-Em muốn uống gì không?

-Cà phê đi!

Tô Lị nhận lệnh vào bếp lấy cà phê. Thật ra y cũng rất tò mò ở Fie có điều gì đặc biệt mà khiến thiếu gia y – từ một người đàn ông không ham mê tử sắc có thể lên giường với cậu ta những hai lần mà lúc này còn có ý định chiếm hữu. Fie không xinh đẹp như thiếu gia, chỉ thanh tú với một chút ranh mãnh, chẳng hiểu làm sao mà thu hút được thiếu gia? Mang theo nghi hoặc không lời đáp, y mang cà phê ra ngoài.

Lúc này Fie đã bị Gino trêu đến mặt mày đỏ bừng, tức mà không làm được gì hắn.

-Ha...ha... thôi... không chọc em nữa! Cà phê đến rồi kìa, mau uống đi.

Tô Lị sững sờ đặt cà phê lên bàn. Lần đầu tiên y thấy thiếu gia cười vui đến vậy. Fie mặc kệ hắn, bưng cà phê lên uống. Hương cà phê thơm nồng làm cậu thoải mái thở hắt ra một hơi. Tô Lị nhìn đồng hồ, thấp giọng nói:

-Thiếu gia, đã đến giờ!

Gino gật đầu, quay qua dặn dò Fie:

-Một lát sẽ có người đưa em về, tôi có việc nên đi trước!

-Tạm biệt! Không tiễn! – Fie oán hận nói.

Gino bật cười xoa đầu cậu rồi dẫn đầu đi ra ngoài. Thấy Tô Lị vẫn đứng bên cạnh mình, cậu lại nổi máu dè.

-Anh đẹp trai, lại đây trò chuyện một chút!

Tô Lị liếc nhìn cậu, lễ phép nói:

-Fie tam thiếu, có chuyện gì à?

-Này... hắn ta đi đâu thế?

-Thiếu gia đi bàn hợp đồng làm ăn với anh trai ngài!

-Adam? Bọn họ thì có cái gì mà làm ăn chứ?

Nhắc tới Adam, Fie lại tức giận, tên nhỏ mọn đó dám bán cậu đi, cậu phải phá Louis nhà hắn để hắn bực mình đến chết.

-Đưa tôi về công ty!

Tô Lị gật đầu, cho người đưa cậu đi thay quần áo rồi lái xe đưa cậu về công ty. Đợi cậu mất hút trong công ty, y mới gọi điện cho Gino. Bên kia thật lâu mới bắt máy, bên đó là âm thanh hỗn tạp, thỉnh thoảng xen vài tiếng súng. Tô Lị lo lắng quỳnh lên.

-Thiếu gia, xảy ra chuyện gì?

-Tạm thời không có việc gì! Chỉ bị tập kích. Cậu mau gọi cho Sara, người đứng sau Buto mà Malia Soryph, bảo nàng báo cho Bố chuẩn bị cử người sang đối phó.

-Vậy còn ngài?

-Tối mai gặp nhau ở dạ tiệc! không cần lo lắng.

-Vâng...ngài cẩn thận!

Bên kia cúp máy, Tô Lị cũng kiềm chế lo lắng gọi cho Sara thông báo tình hình. Sara sau khi nghe xong thì trầm mặc một lúc, Tô Lị biết cô ấy đang tức giận đến rung người. Một lúc sau mới lên tiếng, giọng điệu vẫn bình thường.

-Đã biết! – rồi cúp máy.

Tô Lị biết, mặc dù không nói gì nhưng Sara sẽ khiến trời long đất lở a. Ai biểu thiếu gia nhà y là bảo bối do nàng nuôi lớn chứ. Tô Lị mang tâm trạng lo lắng mà chờ đợi đến buổi dạ tiệc đêm mai...

Fie sau khi vào công ty thì vội vàng gọi điện cho Louis than thở, khiến anh đau hết cả đầu. Adam ngồi bên cạnh nhìn không được nữa giắt lấy điện thoại chỉ đáp một câu: " Dạ tiệc đêm mai 7h ở Diamonds Lous, đến hay không thì tùy!" rồi cúp máy tháo pin ném sang một bên. Louis có thể tưởng tượng được bộ dạng Fie nhìn điện thoại đăm đăm rít gào mắng: " Adam anh là tên khốn kiếp!" thì không khỏi nhoen miệng cười.

-Em cười gì thế? – Adam khó hiểu hỏi.

-Em đang tưởng tượng bộ dáng của Fie khi mắng anh.

-Hừ! Nó chỉ được cái miệng.

-Sao trông anh có vẻ lo lắng vậy?

-Gino bị tập kích, sống chết chưa rõ!

Louis sửng sốt:

-Sao anh không cho Fie biết?

-Cho nó biết chỉ tổ vướng bận thêm!

-Thế không sao chứ?

-Bố Rick đã cho người đi tiếp ứng, mấy năm nay mặc dù ông sống rất nhàn nhã nhưng vẫn không ngừng huấn luyện tinh anh. Bây giờ chúng ta chỉ có thể chờ thôi.

-Vậy bố Ray biết không?

Adam bật cười:

-Em nghĩ bố Ray có biết không? Đừng ngại thơ thế! Bạn đời của mình xuất thân từ đâu mà không biết nữa thì không xứng làm đàn ông, bố biết nhưng giả ngốc thôi, đôi khi đó cũng là một cách nắm giữ hạnh phúc.

-Ừm...

4. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 4: Thật May Vì Hắc Không Sao

Diamonds Lous – một khách sạn năm sao được xây dựng bởi tập đoàn Lous, tối nay diễn ra một buổi dạ tiệc sang trọng nhằm ra mắt bộ sưu tập trang sức mang tên “Devil ”s Heart”, được thiết kế bởi Rick Cassie. Buổi tiệc thu hút rất nhiều nhân vật nổi tiếng ở nhiều lĩnh vực. Bộ trang sức này sẽ được bán đấu giá trực tiếp nên mọi an ninh ở khách sạn đều được triển khai chặt chẽ.

Adam đang đứng ở một góc hội trường, trên người là một bộ vest Armani sang trọng làm tôn lên vóc dáng anh. Bên cạnh là Louis với bộ vest trắng tinh tể khiến y lại càng thêm mỉa mai. Một người đàn ông đứng đối diện họ, đôi mắt hổ phách lấp lánh ý cười dịu dàng, nhìn về bề ngoài thư sinh này chẳng ai có thể nghĩ ông đã lớn lên trong một gia tộc khét tiếng ở Ý – Rick Cassie.

-Ta đã lo liệu xong bên đó! Gino an toàn rồi.

-Vậy thì may quá!

-Đúng là ta đã quá xem nhẹ năng lực của con rồi, Adam. Con biết từ bao giờ? –

Rick cười khổ nhìn con trai cả.

-Lúc con tiếp nhận một số sự vụ của tập đoàn. Con đoán bố Ray cũng biết, chỉ là ông ấy giả vờ thôi!

-Haiz, cái tên ngốc đó! Mà tại sao thằng Fie lại biết Gino vậy? Chuyện này khiến ta bất ngờ. Với tính cách của nó sẽ không thích đáng người “mảnh khảnh” (bên ngoài) của Gino mới phải?

Adam đưa mắt nhìn tên ngốc nào đấy đang nổi máu “mê trai” chạy lung tung khắp nơi kia, thở dài.

-Con nghe Gino nhìn trúng nó, rồi tới chỗ con đòi người, con bán nó luôn, cho bỏ cái thói long bong! Bỏ nhìn nó mà xem, chẳng chút hình tượng, con thật chẳng biết tên kia nhìn trúng nó chỗ nào.

Rick cũng nhìn theo, Fie lúc này đang thẹn thùng trước một anh chàng đô con đang gác cửa. Nếu không phải bây giờ đang đông người, Rick có thể tưởng tượng được cảnh nó nhảy bổ vào người ta thế nào...

Lúc này Tô Lị vừa lúc bước vào khiến Fie chú ý, cậu ném về mé trai qua một bên, đi đến cạnh Tô Lị, nghi hoặc hỏi:

-Gino đâu?

-Thiếu gia đang đến!

-Sao cậu không đi cùng hắn?

-Thiếu gia đi đón một người!

Fie nhíu mày, ai quan trọng đến nỗi chính hắn phải đi đón chứ? Fie đang xoắn xuýt thì Gino đã dắt tay một người phụ nữ xinh đẹp bước vào khiến mọi người xôn xao. Fie sững sờ nhìn hắn, hắn ta cũng đảo mắt nhìn cậu rồi nhanh chóng dời đi, cúi đầu nói khẽ gì đó với người bên cạnh. Người phụ nữ nghe xong thì nhìn Fie một cái rồi không chú ý nữa.

Tô Lị đứng bên cạnh Fie có thể thấy cả người cậu đang run lên, y nghe Fie mắng khẽ:

-Chết tiệt! Anh dám lơ tôi à? Còn ả kia là thế nào?

Tô Lị thật có xúc động ném bay cái hình tượng nghiêm túc của mình mà ôm cột cười, nhưng y vẫn phải nhin đến đau khổ. Người phụ nữ đi bên cạnh thiếu gia không ai khác ngoài người đã nuôi lớn ngài – Sara, vì bộ dáng nàng trẻ hơn số tuổi của nàng rất nhiều nên chẳng ai biết thật ra nàng đã gần 50 tuổi. Là người phụ nữ Gino kính trọng nhất và là người phụ nữ Bố già yêu thương mà kiên kị nhất.

Fie cảm thấy thật ủy khuất, cậu đã đến sớm chỉ để đợi hắn tới, này thì hắn tới mà còn đem theo phụ nữ, coi cậu là người chết à? Không nhìn bọn họ được nữa, cậu xoay người đi chỗ khác, khi đi ngang qua chỗ anh bồi bàn thì túm luôn chai rượu của anh ta cùng một cái ly rồi biến mất sau một cánh cửa. Cậu quyết định phải uống thật say rồi ném cái tên trắng hoa kia ra khỏi đầu.

Gino đưa Sara đến chỗ Rick, sau đó đảo mắt tìm Fie nhưng chỉ thấy Tô Lị - đang ra dẫu về phía cánh cửa đằng kia. Hắn thở dài, một lát phải đi dỗ ngọt cậu rồi.

-Sara, em càng ngày càng xinh! – Rick cho bà một cái ôm thân thiết.

-Anh cũng không thua kém đâu! – Sara mỉm cười.

-Lần này mắc công em sang tận đây coi bộ việc không nhỏ?

-Hừ, tên đó ăn gan hùm mật gấu rồi mới dám tập kích bảo bối của em, chuyện này cũng tại tên ngốc Damio (Bố già) kia làm việc tắc trách, em về sẽ cho hắn biết tay!

-Cũng chỉ có em mới dám nói hắn ta như vậy! – Rick bật cười.

Adam nhìn Gino đang sao lãng, cười khê. Tên này 8 phần là hồn bay theo tên ngốc kia rồi.

-Chào cô, cháu là Adam!

-Cháu là Louis!

Sara nhìn 2 chàng trai ưu tú trước mắt, hài lòng mỉm cười:

-Không tệ, anh có 2 đứa con tốt đấy!

-Em quá khen rồi! Bọn chúng còn phải cố gắng rất nhiều.

-Gino, con nên tìm chỗ nào đó mà nghỉ một chút đi! Ta sẽ trò chuyện với Rick.

-Vâng!

Gino gật đầu với mọi người rồi đi theo hướng Tô Lị chỉ. Fie đang vô cùng bức tức trốn ra ban công uống rượu một mình.

-Gino chết tiệt! Hắn ta xem mình là gì chứ? Gọi thì đến, đuổi thì đi à? Tôi chả cần, hôm nay tôi đi tìm trai cho anh biết, cho anh tức chết... đồ khốn...

-Vậy em muốn tôi một phát bắn chết hắn hay một dao cắt đi cái đó của em để em không còn ra ngoài dụ dỗ trai được nữa?

Giọng nói trầm thấp cùng mùi hương quen thuộc bao trùm lấy Fie khiến cậu run lên, cơn tức lại càng sôi sục. Cậu quay ngay người lại, đập vô ngực Gino một cú thật mạnh, hắn nhú mày nhưng vẫn chăm chú nhìn cậu, đôi tay rộng lớn giam cậu vào trong ngực.

-Hết giận chưa?

-Hừ! Tôi không giận.

-Thế em ở đây uống rượu một mình làm gì?

-Thích!

Gino thở dài, kéo cậu vào ngực, cúi đầu hôn xuống. Thấp giọng giải thích:

-Người đó mà người nuôi anh lớn, có thể coi như mẹ nuôi của anh đi!

Fie đang vùng vẫy nghe xong thì sững lại, tiếp tục làm sâu nụ hôn của hai người, bị hắn hôn đến cả chân cũng nhuyển đành dính chặt lấy hắn. Gino lần mò kéo tuột quần cậu xuống, cảm giác mát lạnh nơi mông làm Fie hoảng hồn:

-Này, anh làm gì?

-Làm em chứ làm gì! – Bàn tay hắn xoa nắn hai gò mông đàn hồi vô cùng tốt của cậu, môi lưỡi cũng không nhàn rồi bắt đầu châm lửa khắp nơi. Chúa biết một ngày rồi hắn không được chạm vào cậu nên có bao nhiêu nhớ...

-Dừng...ừm... đây là bên ngoài đó... sẽ có người nhìn thấy... - Cậu kháng nghị.

-Mặc kệ bọn họ! – Gino cắn lên đầu vú cậu bên ngoài áo sơ mi khiến Fie rên khẽ một tiếng vì đau, ngón tay hắn cũng thừa cơ chen vào phía sau khiêu khích dục vọng cậu.

-A...nhẹ chút...

Bị hắn vừa cắn vừa đâm, chẳng mấy chốc cậu đã buông vũ khí đầu hàng. Hai chân vòng quanh eo hắn, đôi mắt mơ màng thúc giục.

-Mau vào...ân...

Gino rút tay ra, đôi mắt như xám hơn chăm chú nhìn bộ dạng câu nhân của cậu, vật sưng to bên dưới được hắn thả ra chạm vào cậu khiến Fie càng khó nhịn bởi sức nóng nó tỏa ra.

-Ân... cho em... Gino, mau vào...

-Như thế nào?

-Ân...đáng ghét...thật khó chịu...

-Em thật dâm đang a!

Hắn cười khẽ đỡ lấy hông cậu đặt lên lan can, Fie ôm chặt cổ hắn nhìn hắn đầy khao khát. Không để cậu chờ lâu, hắn đỡ ngay phần thân đâm vào bên trong cậu, lồi lõm khích chặt khiến hai người đều thở ra sung sướng.

-Thích không?

-Thích...nóng quá...ân...anh mau động...

Hắn chậm rãi động, cảm nhận cậu bao bọc lấy hắn, cảm giác thỏa mãn bao trùm khiến hắn càng điên cuồng chiếm lấy cậu. Fie cũng thỏa mãn đến quên mất hiện tại mình ở đâu...

-A...sâu quá... thoải mái...ân...

-Hắc, cực cực, em la nhỏ thôi kéo mọi người kéo vào xem “xuân cung sống”

đấy! – Hắn cắn khẽ vành tai cậu trên choker.

Câu nói của hắn làm cậu tỉnh táo lại, cậu hoảng sợ nhìn ra sau hắn, bên dưới co chặt lại khiến hắn rên lên.

-Em...thả lỏng...

-Anh...nhanh chút...ân...

Cảm giác lo sợ khiến cậu càng mẫn cảm, mỗi lần đâm rút của hắn gần như rút theo linh hồn cậu khiến Fie khoái hoạt muốn hét chói tai, nhưng chỉ có thể nhịn xuống, cắn chặt chiếc áo vest Gino mặc, chịu đựng tần suất ra vào ngày càng nhanh của hắn cho đến khi đạt cao trào mà không có bất cứ dụng cụ nào. Fie cả người ướt sũng mồ hôi, thở hổn hển chờ khoái cảm đi qua, chiếc mũi lúc này mới cảm giác được điều bất thường. Cậu nghe được mùi tanh nồng của máu lẫn quần xung quanh, cậu nhú mày đẩy hắn ra, bàn tay sờ lên ngực hắn, sự nhộp nhắp và nóng hổi khiến cậu phát điên, trừng mắt nhìn hắn mắng to:

-Chết tiệt, Gino! Anh là kẻ điên à, bị thương nặng như vậy còn động dục?

-Nhìn em anh không nhịn được!

Fie vừa hạnh phúc vừa giận đẩy hắn ra, nhảy xuống lan can. Đôi chân run rẩy giữ thăng bằng, mặc kệ chất lỏng ai kia để lại chảy ra ngày một nhiều, kéo quần lên rồi túm lấy cái tên không biết sống chết kia hùng hổ lôi đi.

Tô Lị sửng sốt thấy Fie mặt hung thần ác sát kéo thiếu gia nhà mình đi như bay, muốn chạy theo nhưng bị Gino trừng mắt phải đứng yên một chỗ. Sara đưa mắt nhìn qua, khẽ nhíu mày. Adam hiểu ý lên tiếng:

-Đó là Fienis, em trai cháu!

-Ồ!

Rick nhìn nàng chỉ thăm lắc đầu, có thể nghĩ được sắp tới Fie sẽ bị nàng huấn luyện thành “con dâu” mình đồng da sắt.

-Sara, nó là con anh!

-Uầy, anh đừng lo! Em sẽ không làm gì nó đâu mà, anh nhìn Gino thì biết, bị nó nắm cổ lôi đi như vậy mà còn vui vẻ cười thì em còn có thể làm gì.

-Hi vọng là vậy!

Ray đi đến cạnh ông, hôn lên má một cái rồi thì thào:

-Thằng Fie làm sao mà vội vàng vậy?

-Em cũng không biết?

Sara đánh giá người đàn ông điển trai trước mặt, âm thầm gật đầu. Ông quả không phải người tầm thường, đáng để Rick yêu thương.

-Xin chào, Sara Clayden!

-Raymond Lous! Hân hạnh được gặp em.

-Chúng ta nên ăn chút gì đó, em vừa xuống máy bay vẫn chưa có gì bỏ bụng... - Sara than thở.

-Cô Sara, mời đi bên này!

Mọi người cùng kéo nhanh qua một chiếc bàn, Sara quay qua nói với Adam.

-Cháu có thể mời một bác sĩ đáng tin đi xem Gino không?

-Làm sao ạ? – Louis bên cạnh hỏi.

-Nó bị thương!

Adam và Louis sửng sốt:

-Để cháu đi xem!

-Louis là bác sĩ ngoại khoa! – Adam giải thích.

-Vậy ta yên tâm rồi!

Sara mỉm cười ngồi vào bàn bắt đầu ăn uống. Louis vội vã đi tìm Fie – lúc này đang đè Gino xuống giường, xé toạt mấy mảnh vải trên người hắn ra. Gino mặc kệ cậu xé, như không có gì lên tiếng:

-Em có thể cởi mà, đây là chiếc thứ ba bị em xé rồi đó! =))))))

-Câm miệng!

Fie ném chiếc áo đi, nhìn mảnh vải quần trên ngực hắn ước đấm máu, cậu vừa đau lòng vừa tức giận trừng hắn. Gino xoa đầu cậu an ủi:

-Không sao đâu! Chỉ bị thương ngoài da.

-Như thế này mà là ngoài da hả? Gần tim này, sẽ chết đó biết không?

Fie hét lên với hắn, đôi mắt đỏ hồng cổ nén nước mắt trừng hắn, cả thân hình run lên vì kích động. Gino nhìn cậu như vậy đau lòng muốn chết.

-Được rồi... anh xin lỗi mà! Đừng khóc, ngoan...

-Gino chết tiệt! Anh là đồ khốn... hic...

Fie nhìn hắn bật khóc như một đứa trẻ, khi thấy máu đỏ tươi trên người hắn, cậu thật sợ hãi cũng cảm thấy thật may mắn vì hắn vẫn còn xuất hiện trước mặt cậu. May mà hắn không sao!

-Fie, ngoan...đừng khóc...

Gino kéo cậu lại, hôn lên khắp mặt cậu trấn an. Louis đứng ngoài cửa mỉm cười, xem ra Fie nhà ta đã tìm được người gởi gắm.

-Khụ... - Louis đánh tiếng ho một cái.

Cả hai người trong phòng đều nhìn y, Fie càng kích động hơn:

-Anh hai, xem hấn!

-Rồi, chẳng phải anh đến xem đây sao? Không chết được đâu!

Gino túm chặt tay cậu, nói khẽ:

-Em nên ra ngoài đi, một lát hãy vào!

-Không!

Louis mặc kệ bọn họ liếc mắt đưa tình, y dùng kéo cắt băng vải đã ướt đẫm máu ra, nhìn vết thương sâu hoắm chỉ cách tim vài phân thì mày nhú chặt, chú tâm xử lý vết thương đau vào đây mới dạn dò:

-Chú ý nghỉ ngơi nhiều vào, cầm chuyện phòng the và hoạt động mạnh! Lần này cậu thật may mắn a, chỉ kém có một xí là đi đời nhà ma!

-Tôi biết! – Gino cười khẽ, vẫn nắm chặt tay người nào đó đang muốn lồng lộn lên: - anh không sao mà!

-Vậy còn bảo không sao? Chết tiệt! – Fie đau lòng mắng khẽ.

-Nghỉ ngơi đi! Xem ra hai người không dự tiệc được, tôi sẽ thông báo lại với bọn họ.

-Cám ơn anh, anh hai!

Louis sưng sốt rồi mỉm cười đi ra ngoài, lịch sự đóng cửa lại. Gino nhìn Fie, mệt mỗi lúc này kéo về khiến hấn buồn ngủ.

-Em nên đi tắm một chút...

-Sao chứ?

-Rửa sạch bên trong đi, để vậy không tốt... mặc dù anh rất thích! – Hấn dùng vẻ mặt đứng đắn thốt ra những lời đó khiến Fie vừa tức vừa xấu hổ.

-Mặc kệ anh! Đáng ghét...

Fie trừng hấn một cái khiến hấn cười hắc hắc, rồi chạy tuốt vào phòng tắm đóng cửa lại, nghe lời hấn tắm rửa. Gini mỉm cười, lúc ấy bị tập kích, hấn hoàn toàn không sợ hãi. Bản thân từ bé đã là người thừa kế của gia tộc Cavallone tiếng xấu vang xa, mỗi ngày đều sống trong sự ám sát từ tứ phía khiến từ lâu hấn đã xem nhẹ sống chết, nhưng khi hấn trúng đạn, hấn đã sợ hãi. Hấn sợ mình sẽ không còn trông thấy cậu, thấy được vẻ ranh mãnh tinh nghịch của cậu, người mà lần đầu tiên gặp mặt đã thu hút hấn. Vậy nên hấn muốn quý trọng mạng sống của mình, không lựa chọn đối đầu trực tiếp mà chờ người đến cứu. Và hấn sống chỉ trong đường tơ kẽ tóc. Hấn đã cười thật to trước khi ngất đi vì mất máu, chỉ vì hấn được sống mà về gặp cậu.

Khi Fie trở ra thì Gino đã mệt mỗi ngủ say. Cậu leo lên nằm cạnh hấn, bao nhiêu tức giận lúc này đều chạy biến hết, chỉ còn sự đau lòng. Fie vuốt ve tóc hấn, mái tóc bạch kim thật dài chảy qua từng kẽ tay cậu khiến Fie xúc động muốn khóc. Thật may hấn không sao cả! Mặc dù hấn và cậu chỉ mới quen biết không lâu nhưng Fie thừa nhận cậu bị hấn đánh gục, trái tim 30 năm qua chưa có ai chạm vào đã vì hấn mà rung động nên cậu sẽ sợ hãi nếu hấn mất đi...

Fie nằm ghé vào hõm vai hấn, trái tim vì xúc động cũng bình ổn trở lại, an tường ngủ say cạnh hấn...

5. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 5: Hình Xăm Định Ước

-Sao hấn ta vẫn chưa tỉnh? - giọng Fie sốt sắn vang lên.

-Em bình tĩnh chút coi! Bị thương nặng như thế thì ngủ lâu một chút có sao đâu? - Louis bực mình mắng khê.

-Ngủ hai ngày liền mà anh bảo là một chút? Có khi nào ngủ không dậy luôn không? - Fie tự làm mình rối lên, nhăn nhó nhìn Gino.

-Fie, câm miệng! - Adam nhìn không được nữa gằm lên. Ngồi cạnh anh là một cậu thiếu niên có vẻ đẹp bất lương đang cười khúc khích.

-Lần đầu em thấy anh ba ngốc như vậy!

-Còn em nữa, vừa từ trại cải tạo về vinh quang quá nhỉ? - Fie châm chọc.

-Em nào có! - Rei bắt mãi bậm môi.

-Haiz, mọi người trật tự coi! Gino sắp tỉnh! - Louis vừa lúc ổn định tình hình.

-Thật không? - Fie vui mừng nhảy tót lên giường, giường mắt chăm chú nhìn ai kia đang động đậy.

Gino bị cái giọng oan oan của Fie làm tỉnh. Hấn cố mở mắt nhưng không được, đành mở miệng, khàn khàn nói:

-Fie, em ồn chết đi được!

-Anh... - Fie cầm tức muốn đánh người nhưng ngại ai đó bị thương nên nhịn.

Mọi người trong phòng cười vang. Đôi mắt Gino từ từ mở ra, vì quá lâu không thấy ánh sáng nên mắt một lúc hấn mới thấy rõ mọi thứ. Đối diện tầm mắt hấn là gương mặt đỏ hồng vì tức giận của Fie, nhưng hấn vẫn thấy được niềm hân hoan của cậu khi hấn tỉnh lại...

-Anh thấy thế nào?

-Khát nước...

-À, nước đây! - Fie lấy nước lọc trên tủ đầu giường giúp hấn uống.

Louis thở phào lên tiếng:

-Vây là tốt rồi! Cậu mà không tỉnh lại chắc Fie đập bản hiệu của tôi mất. Ăn uống tắm rửa vài ngày là trở lại như xưa, tôi cũng đỡ phải nghe nó cằn nhằn.

Gino cười khê, động đến vết thương khiến hấn nhúu mày. Fie mắng:

-Cười gì mà cười? Đau chết anh bây giờ!

-Thật muốn hôn em liền một cái...

Fie đỏ mặt nhìn đi chỗ khác, bên kia Rei thấp giọng than thở với Adam: “Trúng độc nặng quá rồi, không cứu được nữa!”. Adam chỉ nhếch môi, cùng Louis kéo theo Rei đi ra ngoài.

Lúc này Fie mới bình ổn được sắc mặt, nhìn Gino hỏi han:

-Anh đói bụng không?

-Không vội! Anh đang ở đâu đây?

-Biệt thự của bố Ray! Anh ngủ tận hai ngày.

Gino nhúu mày, không ngờ vết thương nhỏ vậy mà làm hấn nằm giường mê man những hai ngày. Lần này coi bộ Sara sẽ san bằng trụ sở bọn chúng để trả thù rửa hận a...

-Tô Lị đâu?

-Sara sai đi làm việc rồi! Còn bị một tên tóc vàng hoe đeo bám ghê lắm!

-Hắc... tên Ian đó cũng được Bố điều về thì lần này chấn động nước Mỹ đây!

-Anh...sẽ không tham dự chứ?

Gino thấy vẻ mặt lo lắng của Fie thì lòng ngọt muốn chết, kéo cậu lại hôn một cái rồi mới lên tiếng:

-Chỉ sợ Sara sẽ không cho anh bước xuống giường trước khi vết thương lành hẳn. Bà ấy mà nổi giận thì đáng sợ lắm!

-Ừm...em... đã đáp ứng Sara sang Ý một thời gian rồi! - Cậu lí nhí nói.

-Cái gì? Sao em lại đáp ứng? Không được, anh phải nói chuyện với bà ấy. Chẳng biết bà ấy muốn em sang đó làm gì nhưng chắc chắn không phải việc tốt lành.

-Anh từ từ! Anh đang bị thương đó!

Fie gần hấn đang muốn xuống giường:

-Anh nằm yên cho em!

-Fie...

-Em mặc kệ! Em sẽ đi, ra sao thì ra. Anh không tin em chẳng lẽ không tin người nuôi anh lớn sao?

-Anh chỉ lo lắng thôi!

Fie “hừ” một tiếng rồi leo xuống giường đi ra ngoài. Gino hoảng hốt gọi theo.

-Fie, em muốn đi đâu?

-Còn đi đâu nữa! Lấy cháo cho anh ăn.

Fie vừa tức vừa buồn cười trừng hấn một cái rồi ra ngoài. Gino cười khổ, bao giờ mà hấn đã lo trước sợ sau như thế này...

—oOo—

Gino ở lại biệt thự nhà Lous một tuần rồi cũng kéo quân về nhà mình. Fie ngoài lúc đến công ty ra thì dính chặt lấy hấn khiến Ian - đang làm khách nhà hấn hăm mộ không thôi. Mỗi lần gã ta than vãn sẽ bị Tô Lị trừng cho một cái đành ngậm ngùi ao ước.

Sara vẫn ngày ngày shopping, vui chơi dạo phố chẳng để chuyện gì vào mắt nếu không phải thủ hạ vẫn thương chạy về báo cáo chiến sự thì chẳng ai biết bà đã đánh phe Malicac tới bờ hoa lá.

Gino đã có thể hoạt động bình thường, chỉ là vẫn bị cấm hoạt động mạnh, cả người hấn mỗi ngày thấy Fie đều ngứa ngáy muốn chết nhưng Fie thấy hấn có ý định động dục thì bóp chết từ trong trứng nước, trốn ở công ty cả ngày không về.

Mất thấy vết thương sắp lành, ngày có thể lăn giường cùng cậu không xa, Sara lại đột nhiên thông báo bà phải về Ý tiếp Bố già và muốn mang Fie theo cùng. Vì việc đó mà hấn với bà tranh chấp cả đêm.

-Thật ra mẹ muốn làm gì? - Hấn đau đầu nhìn Sara.

-Chẳng làm gì cả! Ta chỉ muốn Fie biết được hoàn cảnh con lớn lên cùng những nguy hiểm mà nó phải đối mặt nếu nó muốn ở bên con.

-Nhưng điều đó đâu cần thiết! Con có thể bảo vệ em ấy!

-Gino, con cũng không thể lúc nào cũng ở bên cạnh nó. Nếu hai đứa đã quyết định bên nhau cả đời thì nó cũng cần trang bị những kỹ năng có thể giữ mạng nó trong nguy hiểm mà không liên lụy đến con. Trừ phi con với nó chỉ là vui đùa thì ta không cần phải làm việc này.

-Không phải... con chỉ sợ em ấy lui bước...

-Thế thì nó càng không xứng đáng để con yêu! Gino, hãy thử tin nó một lần cũng như tình yêu của con dành cho nó đủ khiến Fie không thay đổi đi! Ta và bố con chỉ có yêu cầu vậy thôi.

-Được rồi... con đồng ý!

Sara vỗ vai hắn rồi ra ngoài, bắt gặp Fie đang nghe lén ngoài cửa. Sara nhìn cậu nhếch môi:

-Nghe hết rồi? Vậy chuẩn bị hành lí đi, ngày mai chúng ta lên đường, tôi hi vọng cậu không để tôi có lý do xóa sổ cậu chỉ vì một phút chần chờ nào đó...

-Sẽ không! - Fie cười khê đáp lại.

Sara không nói gì đi mất. Cậu thở ra một hơi, người phụ nữ này thật đáng sợ! Fie rón rén vào phòng, Gino đang đứng bên cửa sổ hút thuốc. Gió đêm thổi vào khiến mái tóc hắn tung bay như mộng ảo. Fie lặng im đứng nhìn, trong lòng tắc lười không thôi... Cơ bắp này, thắt lưng này, cả cái đó nữa... mọi thứ đều khiến máu mũi cậu có nguy cơ phun trào. Thật ra cậu cũng nhin đến khổ, mỗi ngày cứ nhìn hắn thỏa thân nằm cùng, cậu chỉ muốn một phát đè hắn ra “hấp diêm”, nhưng hắn bị thương nên phải giả bộ không hứng thú. Sắp tới lại xa hắn một thời gian, sao cậu nhin nổi đây?

Gino biết Fie vào phòng, yên lặng chờ cậu lên tiếng mà đợi mãi không thấy, hắn nhú mào quay lại, thấy cậu đực mặt ra nhăn nhó làm hắn buồn cười:

-Sao thế?

-Haiz... chỉ đang nghĩ, xa anh tận mấy tháng sao sống nổi?

Gino nhướng mày:

-Anh có thể hiểu là em đang nói: “Em yêu anh, không có anh em sẽ chết”?

-Xì, làm gì sến vậy!

-Hắc... không rõ à?

-Có một chút!

-Anh có thể về thăm em! Dù sao Sara chỉ muốn em đi cùng bà sang Ý cũng không có nói anh không được về.

-A, tốt quá!

Gino bật cười, ngồi lên chiếc ghế bành ngay cửa sổ:

-Qua đây!

Fie uốn éo đi qua, không thấy mắt hắn vì cậu vĩnh mông mà tối đi. Chờ cậu đứng trước mặt hắn, Gino kéo cậu ngồi lên đùi mình, Fie phối hợp ngồi xuống.

-Hôm nay không trốn? - Hắn cắn yết hầu cậu hỏi, bàn tay nhanh nhẹn tháo từng chiếc cúc áo của cậu ra.

-Mai đi rồi! Trốn nữa phải đến bao giờ mới được làm!

-Hắc, em tiểu dâm đấng này!

Gino thoắc cái đã lột sạch trơn Fie, thân hình trắng nõn đã ửng lên một màu hồng dụ dỗ hắn yêu thương. Hắn để cậu ngồi dạng chân trên đùi hắn, hai tay ôm cổ hắn, mông cậu ngồi trên con quái vật to lớn đã sưng lên một cục dưới quần hắn.

-Ấn...Gino...hôn em...

Fie ưỡn thân, đưa đầu vú đã dựng đứng trước miệng hắn, động tình dụ dỗ hắn mút vào. Phần mông cậu động đậy ma sát bên dưới khiến phân thân hắn đã cứng càng cứng hơn và nóng hơn nữa. Gino liếm mút từng đầu vú cậu khiến chúng dựng đứng hết cả lên, phân thân của cậu cũng ngấn đầu cọ vào bụng hắn. Bàn tay hắn nắn bóp cánh mông cậu, sự mềm mại co dãn khiến hắn thích đến không dừng tay.

Fie cúi đầu, nhắm ngay miệng hắn hôn xuống. Môi lưỡi giao triền phát ra tiếng nước, khiến hai người đều hưng phấn.

-Ừm...ân...

Bàn tay Gino chen theo kẻ mỏng cậu chạm vào huyết khẩu đang mở ra khép vào vì hứng khởi, đè ép xung quanh nếp uốn một lúc mới đâm vào một ngón tay. Fie rên lên, bên dưới hút chặt ngón tay hắn. Gino không nhìn được cấp tốc đưa đầy ngón tay, mở rộng huyệt lúc nào cũng chặt khít của cậu.

-A...ừm... Gino...sâu một chút...a...

Cậu phối hợp nâng eo lên để hắn đi sâu vào. Chẳng mấy chốc mà ba ngón tay hắn đâm vào đều ướt đầm dịch ruột. Vách thịt lại mẫn cảm đến khẽ động một chút là hút chặt lại.

Gino ồ ồ thở, rút tay ra, nâng eo cậu lên giải phóng ra phân thân to cứng đã rỉ nước của mình, hôn ngực cậu khẽ nói:

-Fie, tự mình ngồi xuống!

Fie liếm liếm môi, cầm phân thân đồ sộ của hắn vuốt vài cái làm Gino thở dốc, sau đó liền để quy đầu ngay huyết khẩu vô cùng khao khát của mình, chậm chậm ngồi xuống.

-Ấn... - Fie nhú mào, quy đầu to lớn đi vào kéo huyết khẩu căng ra cực hạn, làm cậu đau sưng lại, yếu ớt nhìn hắn: - To quá, không vào được!

-Nhịn một chút! - Trán Gino ướt đầm mồ hôi, hắn nắm phân thân cậu xoa nắn, thỉnh thoảng lại ấn vào lỗ nhỏ trên đỉnh khiến cậu run lên, cái miệng bên dưới cũng thả lỏng hút vào vật to lớn của hắn, một lúc đã đi vào hoàn toàn.

Gino thỏa mãn thở ra, Fie cũng bắt đầu vận vẹo eo tìm khoái cảm. Phân thân hắn được cậu bao vây chặt chẽ, mỗi lần cậu ngồi xuống đều đi vào tận gốc, khoái cảm như thủy triều dâng lên khiến hai người đều thở dốc, mãnh liệt trừu tống.

-A...ừm... Gino...sâu quá...

Tiếng bạch bạch vang lên mỗi lúc mỗi dồn dập, đỉnh phân thân của hắn đâm vào điểm mẫn cảm của Fie khiến cậu xụi lơ, vách thịt mút chặt khiến hắn phát điên. Gino nắm chặt hông cậu thúc lên dồn dập, trước mắt Fie trắng xóa một mảng rên lên, phóng thích. Hắn cũng đâm thêm vài cái rồi xả tất cả vào bên trong cậu.

Gino ngồi một lúc cho cả hai hồi sức mới ôm cậu về giường. Phân thân chôn trong cơ thể Fie theo từng bước chân hắn mà đâm vào khiến cậu rên rỉ, phân thân lại có phản ứng. Bọn họ lên giường tiếp tục làm, vào phòng tắm cũng làm, đến khi kiệt sức mới ôm nhau ngủ. Vết thương của Gino vì vận động kịch liệt mà rỉ máu, hắn cũng chẳng sức đâu quan tâm, chỉ đem phân thân chôn vào cơ thể cậu lúc này đã mệt lã, trầm trầm ngủ.

Vì thế Fie vào sáng hôm sau vô cùng oán giận ai đấy đã chôn cái thứ to lớn không phải người thường của mình vào cơ thể cậu suốt đêm khiến phía sau cậu sưng lên, khó chịu vô cùng mà lên máy bay cùng Sara sang Ý, bỏ lại ai đó với vẻ mặt oán phụ bị ruồng bỏ ở sân bay.

—oOo—

Fie đến Ý cũng coi như dễ sống nếu không phải mỗi ngày đều thức dậy thật sớm luyện thể lực cùng trợ lý của Sara. Mặc dù đau khổ nhưng cậu rất nhanh vui mừng vì bụng mỡ của mình đã được triệt tiêu, thêm cơ bắp đã săn chắc trở lại, tuy không bằng Gino nhưng cậu đã thấy hài lòng. Bố già có qua xem cậu vài lần, đều mang vẻ mặt không có việc gì làm nên mới sang đây khiến cậu hận đến nghiến răng.

Cậu được đích thân Sara luyện bắn súng. Nhìn thứ vũ khí lạnh lẽo nặng ịch đó mà trong lòng thấy chán ghét. Nhưng nhớ đến Gino đã cùng thứ này làm bạn rất nhiều năm mới có thể gặp cậu, cậu cũng không quá bài xích nó nữa, học cũng tiến bộ thần tốc khiến Sara rất hài lòng.

Thấm thoát đó mà gần hai tháng trôi qua, Gino có gọi qua cho cậu vài lần nhưng rất nhanh cúp máy vì bận rộn. Fie thở dài, hôm nay hiếm khi Sara tốt bụng cho cậu ra ngoài dạo chơi, cậu muốn làm một việc có ý nghĩa. Nhớ đến sau lưng Gino có một vài hình xăm rất đẹp, cậu chợt muốn xăm một hình làm quà tặng hắn.

-Này anh bạn! - Cậu hỏi vệ sĩ bên cạnh mình.

-Vâng?

-Anh biết chỗ nào xăm mình tốt không?

-Ngài muốn xăm?

-Đúng vậy!

-Vậy ngài đợi tôi liên hệ người của chúng ta!

-Ồ, vậy thì tốt quá! - Fie vui vẻ trở về phòng mình, muốn nghĩ xem nên xăm hình gì thì đẹp.

Sara cùng bố già vừa lúc đi qua nghe được, trao đổi ánh mắt rồi nói với thủ hạ kế bên:

-Khi nào Nick đến thì bảo cậu ta xăm biểu tượng của gia tộc vào luôn.

-Vâng!

—oOo—

Fie đợi mất nửa ngày người xăm mình mới tới. Đó là một chàng trai còn rất trẻ, trên người cậu ta có rất nhiều hình xăm. Nick vui vẻ chào Fie:

-Xin chào, ngài muốn xăm hình gì?

-Một cái đầu sói!

-Này thì dễ thôi, một giờ là xong ngay!

Cậu ta vừa nói vừa đem dụng cụ ra vẽ hình, vài nét đã ra một cái đầu sói.

-Tôi muốn mắt sói màu xám!

-Không thành vấn đề! - Cậu ta nói nhưng vẫn vẽ thêm một biểu tượng bên ngoài đầu sói, đó là hai hình tròn nằm trên một hình tam giác, bên trên có viết vài chữ

Hy Lạp và một chữ Cavallone.

-Tại sao phải thêm hình này?

-Bố già bảo đấy! Xong rồi, anh muốn xăm chỗ nào?

Fie chợt đỏ mặt khiến cậu ta ngẩn ra:

-Chẳng lẽ anh muốn xăm lên “cái đó”? =))))))

-Không phải! Là... là mông! - Fie lí nhí.

-Huầy, tưởng gì! Mông thì mông, làm chi đỏ mặt, hại tôi nghĩ bậy! Nằm xuống, cởi quần, nâng mông lên...

Fie nghe câu cuối kì kì sao ấy nhưng vẫn làm theo, cậu úp sấp trên giường đưa ra hai cánh mông trắng nõn, cảm giác mát lạnh khiến cậu xấu hổ không dám ngẩng đầu lên.

-Wa... mông thật trắng!

-Câm miệng! =))))))))

-Được rồi, đùa anh thôi! Chúng ta bắt đầu nhé, sẽ hơi đau đó!

Nick lấy thuốc sát trùng lau qua mông trái của cậu, cảm giác lạnh ngắt làm Fie rung lên. Cậu ta đem hình mẫu vừa vẽ dán lên, còn xoa xoa vài cái khiến Fie da gà nổi hết cả lên, không phải Gino nên cảm giác thật khác biệt.

-Đợi tôi một chút!

Cậu ta xuống giường, lấy kim xăm ra khử trùng và pha màu thuốc mới trở lại, mang bao tay y tế vào bắt đầu xăm hình lên mông cậu. Cảm giác kim đâm vào da vô cùng đau đớn, Fie cắn răng nhịn, một lúc cũng quen, không quá khó chịu nữa. Nick rất chú tâm, đúng một giờ sau hình xăm hoàn tất. Fie thở hắt ra một hơi, mông đau đớn khiến cậu chỉ muốn nằm ì trên giường.

Nick thu dọn dụng cụ, dẫn dò một vài điều kiện cũ rồi đi ra. Chờ cửa phòng đóng lại, Fie lật phăng cái quần còn trên mông mình ném đi, nhảy xuống giường đứng trước gương ngắm nhìn. Hình xăm màu đen nổi bật trên nền da trắng khiến cậu vô cùng rung động, nhất là đôi mắt xám của sói làm cậu nhớ Gino vô cùng.

Cậu thở dài trở lại giường, phải một tuần hình xăm mới hết đau...

—oOo—

Gino cố gắng giải quyết xong công việc ở Mỹ rồi tranh thủ bay về Ý thăm cục cưng của hắn. Nghe giọng điệu oán than của cậu làm hắn cũng sốt ruột theo.

-Tô Lị, bên này giao cho cậu, ta đi vào hôm sẽ về!

-Vâng, thiếu gia!

6. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 6: Chạm Vào Tim

Gino về đến trụ sở chính đúng nửa đêm mà không kinh động bất kì ai. Lòng hắn đang rạo rực ngóng trông để nhìn thấy cục cưng nhà mình. Gino đứng trước căn phòng mình, bình ổn hô hấp để không đánh thức người bên trong đây, hắn cho lui tất cả vệ sĩ đứng gác bên ngoài rồi mới bước vào phòng, hắn không dám chắc sau khi hắn bước vào có gây ra tiếng động gì đó khiến họ đau tim hay không...

Vì đã là nửa đêm nên trong phòng chỉ được mở một ngọn đèn ngủ mờ nhạt nhưng cũng đủ giúp hắn thấy rõ dáng người ai kia đang say ngủ trên giường. Fie có vẻ ngủ rất say, thân trên để trần, không biết bên dưới có mặc gì không, chiếc chăn mỏng chỉ đắp hờ lên tới eo làm những đường nét bên dưới như ẩn như hiện theo từng nhịp hô hấp khiến người suy nghĩ sâu xa, Gino thấy bản thân mình cứ như thanh niên mới lớn, chỉ là thấy người ấy mà có thể kích động đến run rẩy như vậy. Gino thở ra một hơi, cảm thấy cả người bụi bặm khó chịu nên quyết định đi tắm trước...

Dòng nước mát lạnh đổ xuống cơ thể làm bao mệt nhọc của hắn trôi đi hết. Hắn ngâm mình một lúc mới ra ngoài, trên người chẳng mặc gì cứ thế leo lên giường. Hơi nước mát lạnh từ cơ thể hắn tỏa ra làm Fie giật mình mở mắt, cậu hé mở đôi mắt nhấp nhem, chưa kịp nhìn rõ điều gì đã bị một chiếc hôn bá đạo cướp mất nhận thức. Mũi ngửi được mùi hương quen thuộc, Fie cũng kích động đáp lại cái hôn cuồng nhiệt kia, chiếc lưỡi đẩy ra treu đùa ai đó khiến hắn găm khế, hôn như muốn nuốt luôn cậu vào bụng.

Hai thân thể ấm nóng dính chặt lấy nhau, day dưa cọ sát tạo ra lửa. Fie thở hổn hển buông môi hắn ra, đôi mắt vì kích động mà trở nên ướt át.

-Gino...sao anh lại ở đây?

-Sang thăm em! – Gino hôn chụt lên đầu vú cậu khiến Fie đỏ mặt.

Nơi tượng trưng cho nam tính của hai người đều đã bồng bồng sống dậy mà cọ nhau tóe lửa, gây nên xúc động mãnh liệt.

-Ừm... đừng mút... - Fie đẩy đầu Gino ra nhưng vẫn bị hắn dính vào mà treu đùa hai đầu vú, làm chúng sưng lên.

-Có nhớ anh không?

Gino kéo dài nụ hôn xuống khắp toàn thân cậu khiến Fie vừa khó chịu vừa sung sướng kẹp chặt hai chân vào nhau, vịn vịn cả người.

-Ừm...nhớ... muốn chết...

-Vậy... cái miệng nhỏ này có nhớ anh không? – Gino vừa hỏi vừa đưa môi hôn lên huyệt khẩu của cậu, Fie rên lên, rụt người lại.

-A! Nhớ... ừm... Gino.... Mau liếm em... thật khó chịu...

Gino cười khê, chôn đầu giữa hai chân Fie bắt đầu liếm láp huyết động khiến hần tiêu hồn kia. Tiểu huyết như hưng phấn trước sự viếng thăm của đầu lưỡi hần mà càng cởi mở, hé ra khép vào liên tục mời gọi. Gino đẩy lưỡi vào, Fie rên lớn hơn theo từng lần đâm chọt của hần.

-A...sâu nữa...ừm...

Dịch ruột tiết ra, bên dưới phát ra tiếng nước ướt át. Gino cố gắng tìm điểm mẫn cảm bên trong, kết hợp cả lưỡi và tay đưa đẩy bên trong, nhanh chóng khiến Fie đạt cao trào. Fie nhuyển hết cả người nằm hóp không khí, hai chân run rẩy không dừng được.

-Thoải mái không? – Gino bò lên người cậu, dịu dàng hỏi, lại không nén được sự mê hoặc từ cậu mà hôn sâu lần nữa.

-Ừm...

-Cực cực, giúp anh! – Gino kéo tay cậu đặt lên vật sưng to của mình. Fie hiểu ý

vuốt ve lên xuống, thân thể mềm dẻo trường xuống dưới, hé mở đôi môi anh đào ngậm vật đó vào miệng. Gino thoải mái thở ra, hưởng thụ miệng lưỡi cậu khẩu giao cho mình. Nhưng rất nhanh hần liền không nhìn được mà đẩy hông, đâm sâu vào cổ họng cậu khiến Fie kháng cự vị nghẹt thở...

-Fie...nhanh...hừ...

Hần đâm vài cái nữa thì không nhịn được bắn ra, làm Fie bị sặc phải ghé vào giường nôn khan. Mùi xạ hương xộc thẳng lên não khiến cậu choáng váng, nằm ngã ra giường.

-Em không sao chứ? – Hần an ủi hôn trán cậu.

-Ừm...không sao.

-Có muốn làm nữa không?

-Anh dám không làm đi, em cắn chết anh! – Fie trừng mắt với hần, cậu đã nhịn lâu rồi có biết không? Nhịn nữa sẽ thành bất lực có biết không? – Mau đến đây!

Fie dạng chân ra, liếm môi mời gọi hần. Gino gầm lên một tiếng bổ nhào qua, là cậu tự tìm, đừng trách hần sao không buông tha cậu...

Gino lật xấp cậu lại, đang định nâng hông cậu xông vào thì chợt dừng lại, nhìn hình xăm nổi bật trên hông cậu, hần hít thở dồn dập, trái tim đập như trống, bàn tay run rẩy chạm lên hình xăm kia, xúc động nói:

-Fie...đây là...

-Anh thích không? Một món quà nhỏ tặng anh đó! Dù hơi đau tí...

-Thích! Anh rất thích!

Fie mỉm cười nâng hông lên, cọ cọ vào tay hần. Gino vuốt ve một lúc rồi thành kính hôn lên hình xăm đó, hôn lên tình yêu mà cậu dành cho hần...

-Ừm... anh có thể mau một chút không...

Gino cười khê, tách hông cậu ra, nắm ngay phân thân mình đem đỉnh đầu to lớn đâm vào huyết khẩu đã vô cùng cơ khát của cậu, một đường đến tận gốc.

-A...thật tuyệt...

Gino cũng thở ra, mắt chăm chú nhìn hình xăm, vui vẻ vô cùng. Phân thân cũng hứng khởi trường to thêm. Hần bắt đầu chậm rãi động, trừu sáp ra vào ma sát vách thịt mẫn cảm bên trong, làm Fie buông bỏ e thẹn mà điên cuồng rên rỉ, nâng hông phối hợp mỗi lần hần đâm vào, đi vào sâu nhất làm cậu sướng đến tê dại, bên dưới cũng kẹp chặt lấy hần, làm hần động càng lúc càng hăng. Mãi đến khi cậu sắp cao trào thì phanh lại khiến cậu rớt xuống địa ngục, vằn vẹo muốn chửi người...

-Anh...chết tiệt... mau động, em muốn bắn...oaoa...

-Mệt! Em tự động đi...

Hắn lật người nằm xuống, để cậu ngồi trên người mình, đưa lưng về phía hắn, phân thân cắm trong cơ thể cậu vì động tác đột ngột của hắn mà ma sát tuyến tiền liệt khiến cậu hét lên, phân thân tưởng đau muốn bắn mà không được, Fie bật khóc...

-Anh ăn hiếp em... oa...

Gino đỡ khóc đỡ cười ra lệnh:

-Em tự làm đến bắn đi!

-Hứ! – Fie chống tay lên đùi hắn, nâng người lên lại ngồi xuống tự mình tìm

khoái cảm. Thấy cậu lại một lần nữa đắm chìm trong dục vọng, hắn vừa nhìn cậu vừa thấy ngọt ngào. Trái tim như có một chiếc lông vũ nhẹ nhàng vuốt ve làm hắn hạnh phúc tột độ.

-A...a...ừm...

Fie động càng nhanh nhưng vẫn không đủ để cậu đến đỉnh cao cực lạc. Cậu yếu ớt quay lại nhìn Gino:

-Gino...giúp em...khó chịu quá...ư...

Gino thật ra cũng nhịn không nổi nữa, hắn cố định eo cậu, từ bên dưới thúc lên. Chỉ vài cái mà Fie đã hét lên bắn ra. Cậu đạt cao trào cũng kẹp chặt lấy hắn, hắn đưa đẩy vài thêm vài cái nữa cũng gồng mình lên giải phóng bên trong cậu.

Fie ngã ra sau, nằm dài trên người hắn. Hai người đều hô hấp dồn dập, nghỉ được một lát Gino lại hứng phấn mà làm thêm lần nữa, rồi lần nữa... Khi trời tờ mờ sáng thì hai người cũng kiệt sức mà ngã ra giường, chẳng động đậy nổi một ngón tay, chìm vào giấc ngủ...

—————oOo—————

Sara đứng trước cửa phòng Gino, nghi hoặc vì chẳng thấy ai đứng gác.

-Người đâu cả rồi?

-Thưa phu nhân, thiếu gia về nên cho người đi hết!

-Gino về? – Sara nhướn mày, trong lòng hiểu rõ vì sao nên chỉ dặn dò: - không có việc gì đừng làm phiền bọn họ. Trưa hãy đem đồ ăn tới!

-Vâng!

Sara quay người đi, vốn định tìm Fie báo cho cậu biết cậu có thể về Mỹ, xem ra không cần nữa. Một vài ngày nữa con sói nào đấy cũng không nhịn được mà tha về cho xem. Dù sao ở đây ai cũng biết Fie là “vật sở hữu” của Gino rồi.

—————oOo—————

Fie bị cơn đói làm tỉnh, cậu mờ mịt đập người bên cạnh một cái, đánh thức hắn ta dậy. Toàn thân cậu rã rời chẳng muốn động đậy dù chỉ một chút, cổ họng đau rất vì rên rỉ quá nhiều.

- Gino...đói quá...

Gino lồm cồm bò dậy, xoa đôi mắt còn ngái ngủ của mình để tìm sự tỉnh táo. Nghe cậu thì thào than thở, hắn buồn cười hôn lên miệng cậu một cái rồi đi ra ngoài bảo người đem thức ăn đến. Hắn trở lại giường, đem cậu đã quắc quại vào phòng tắm, giúp cậu đánh răng rửa mặt, tắm gội, lại tha về giường.

Fie mặt dày hưởng thụ, động cũng lười để mặc hắn nuốt. Cậu chỉ há miệng ừm, nhai, nuốt. Gino thấy cậu cứ như mèo lười thì bất đắc dĩ cười, hắn đời này chỉ bại dưới tay cậu.

Một lúc sau hắn cũng giải quyết xong cái bao tử chính mình, thì bay ngay lên giường muốn lười cùng cậu. Fie phì phò ngủ, bị hơi nóng từ hắn tỏa ra mà ngứa ngáy đá chân xuống giường. Gino nằm cạnh thấy cái

mông ai đẩy lộ ra, vừa lúc khoe luôn cái biểu tượng mà hấn yêu chết khiến máu sói chạy khắp người, phân thân thoắt cái dựng đứng lên đâm vào mông cậu.

Fie bị cái vật vừa cứng vừa nóng ấy làm phiền, lằm bằm mắng vài câu vô nghĩa. Gino mặc kệ cậu, môi lưỡi bắt đầu di chuyển trên người cậu đốt lửa. Một lúc lửa đã cháy khắp nơi, Fie mà còn ngủ được thì cậu sẽ bị bất lực.

-Ân...Gino chết dãm! Mới sáng sớm anh lại động dục cái gì?

Fie mắng chửi được vài câu rồi cũng chỉ biết ú ớ, bởi mọi dây thần kinh cùng giác quan đều bị vật to lớn bên trong cơ thể thu hút, phải chịu đựng một lần rồi một lần sự va chạm, đâm vào rút ra khi nông khi sâu của người phía sau, khoái cảm mãnh liệt khiến cậu trừ bỏ rên rỉ, nâng mông phối hợp thì không được gì khác...

-A...sâu quá..ân...Gino...

Gino nằm rạp trên lưng cậu, thân dưới vẫn đều đều thúc từng nhịp mạnh mẽ vào bên trong, luật động càng lúc càng nhanh, đâm vào càng lúc càng sâu, như chỉ hận không thể chen luôn vào. Tiếng “bạch bạch” của da thịt đánh vào nhau nghe vang vọng khắp phòng.

-A...Gino...nhANH...ha...em sắp...a...

-Hừ!

Gino mạnh mẽ trườn tổng mấy trăm cái nữa, tình cảm mãnh liệt như con dê vỡ tung tóe, Fie nghe hấn gầm khê một tiếng, sau đó chính là một dòng nhiệt nóng cháy đánh sâu vào cơ thể cậu làm cậu không nhận được bóng, đạt tới cao trào. Gino nằm trên người cậu không dậy nổi, làm Fie bất mãn mắng:

-Anh xuống coi, nặng chết! – Giọng cậu khàn đến đáng sợ.

-Ừm! – Gino nằm qua bên cạnh, phân thân đã rũ xuống vẫn kẹt trong hậu huyệt cậu.

Fie cũng mặc kệ hấn, lằm bằm vài tiếng rồi mê man, cậu thật sự bị hấn làm đến sức cùng lực kiệt rồi. Gino ôm cậu vào lòng, bên trong cậu nóng ẩm khiến hấn rất thích, cứ thế bất động hưởng thụ tiểu huyệt cậu xoa bóp, chìm vào giấc ngủ lần nữa...

—————oOo—————

Lần thứ hai Fie tỉnh dậy cậu đang ngồi trên đùi Gino, bên ngoài là mây trắng bay bay. Fie sững sờ, thân thể khẽ giật khiến bao nhiêu đau nhức cứ thế trôi lên.

-Ách...

Gino giữ cậu ngồi yên trở lại, cái mông cậu đã bị hấn hành hạ cho tới tởm nên mới ôm cậu đặt lên đùi, lâu lâu xoa bóp cho cậu đỡ chút.

-Em yên một chút nào!

-Là tại ai chứ? – Fie trừng hấn: - Chúng ta đi đâu thế?

-Về Mỹ!

-A! Em được về rồi?

-Em muốn ở lại cũng không được, Sara đã ra lệnh trục xuất chúng ta vì bà ấy cảm thấy thật chướng mắt.

-Sao lại chướng mắt? – Fie tò mò.

-Vì bố không thỏa mãn được bà ấy chứ sao?

Sara lúc này mà nghe được đảm bảo máy bay của hấn chỉ còn hai cánh quạt bay về.

-Cảm giác về nhà thật vui!

Gino chỉ cười, hấn trở về sẽ có một núi công việc đè lên đầu, may mắn có Fie bên cạnh, thế nên hấn cũng đỡ buồn chán...

7. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 7: Tìm Không Thấy Hấn...

Về không được bao lâu Fie đã tung tăng khắp nơi, bỏ lại Gino với một núi công việc, cô đơn trải qua từng giờ từng phút không có cậu bên cạnh. Hôm nay hấn lại nghe nói một người bạn của cậu từ bên Nhật sang chơi nên từ sớm cậu đã quần áo mới mẻ, cả người thơm phức ra ngoài, đi đón bạn mà hấn cứ nghĩ cậu đi của trai nên bất mãn vô cùng.

Cũng may Fie không lạnh nhạt hấn lâu, hấn vui vẻ đến quán bar bắt người rồi đem cậu đến nhà hấn, cùng hấn chiến đấu 300 hiệp trên giường rồi ôm nhau ngủ. Đến gần sáng bọn họ mới ngủ được một chút vậy mà còn bị điện thoại phá hỏng. Fie đập một phát Gino rớt xuống giường, hấn lồm bồm mắng cậu vài tiếng rồi trèo lên lại, mặc kệ cậu đã nói chuyện xong chưa cũng nhắm ngay điểm mẫn cảm của cậu mà gặm khiến Fie buông vũ khí đầu hàng, rên rỉ đòi hỏi. Hấn đắc ý, chỉ có chiêu này mới trị được cậu, hại Fie nghiêng rãnh nghiêng lợi lườm hấn.

Đội được bạn Fie về thì cậu cũng bị cuốn vào công việc, phải bay qua bay lại khắp nơi mà không có thời gian gặp hấn. Gino không vui nhưng càng đau lòng hơn vì Fie không được nghỉ ngơi nhiều hơn. Hấn có thể nuôi cậu cả đời nhưng hấn không muốn cướp đi niềm vui cùng tự do của cậu. Hôm nay hấn có một vụ giao dịch vũ khí ở bên tàu San Francisco, mọi hành động đã chuẩn bị đâu vào đấy không có sơ hở nhưng phút cuối lại xảy ra vấn đề, bên thứ ba đánh lén khiến hai bên đều trở tay không kịp. Hấn cho mọi người chia nhau ra rút lui, có vài người bị thương nhưng không sao. Đến lúc rút lui an toàn, Gino mới cảm thấy đau, hấn nhủ mày nhìn nơi ngực trái của mình, mắng khê:

-Chết tiệt! Lại trúng đòn...

-Thiếu gia, chúng ta đi đâu? – Tô Lị đang lái xe quay lại hỏi, thấy ngực trái hấn đầm máu thì hoảng sợ - Thiếu gia, ngài bị thương!

-Không sao! – Gino thở sâu, ấn tay vào vết thương cầm máu – Tìm bác sĩ Louis đi!

Tô Lị gật đầu, vội vã chạy đến biệt thự của Adam. Adam nhủ mày nhìn người nửa đêm xuất hiện ở nhà mình:

-Có việc?

-Có ngài Louis ở nhà không?

Louis vừa khoát áo đi ra hỏi:

-Tôi đây! Có chuyện gì?

-Thiếu gia bị thương, bảo tôi tìm cậu! – Tô Lị sốt ruột nói.

-Cậu ta đâu?

-Trong xe!

Adam cùng Tô Lị ra ngoài đem người vào, mùi máu nồng nặc khiến Adam nhủ mày:

-Sao lại dễ bị thương nặng như vậy?

-Chúng tôi bị tập kích bất ngờ!

Louis đồng tử co rút khi cởi áo của Gino ra, Gino đã gần như mê man trên giường nhưng vẫn lí trí nói:

-Đừng cho Fie biết!

-Giờ phút này còn lo cho nó, có biết giữ được mạng cậu hay không? – Louis lẹ tay

lẹ chân cầm máu, chuẩn bị lấy đầu đạn ra. Vết thương lần này còn nghiêm trọng hơn lần trước, sơ suất là mất mạng như chơi.

-Tôi cầu anh vậy... đừng để cậu ấy biết. Nếu tôi có chuyện gì...cứ nói... tôi là tên vô lại... phụ cậu ấy...

-Cậu... tôi biết rồi! Giờ thì giữ sức đi!

Adam đứng bên cạnh nghe hết, anh ra ngoài nói với Tô Lị, bảo cậu ta về trước ổn định tình hình rồi điều tra xem nguyên nhân bị tập kích, không được để chuyện Gino bị thương lọt ra ngoài, kể cả bên Ý, cũng đừng cho Fie biết, cứ diện lý do nào đó giấu cậu ấy, càng lâu càng tốt.

Tô Lị biết mình sốt ruột cũng không làm được gì nên cứ thế mà về, đợi ổn định tình hình xong sẽ đến xem thiếu gia. Gino lần này hôn mê tận một tháng...

—oOo—

Fie xong việc chạy đến biệt thự của Gino, cứ tưởng hần ở nhà đợi cậu về “sủng hạnh” ai dè chỉ được Tô Lị báo lại hần có việc đột xuất phải về Ý, tạm thời không về một thời gian. Nhìn vẻ mặt trấn định nhưng không giấu được lo lắng của Tô Lị, Fie nghi hoặc rời khỏi, lấy điện thoại ra gọi cho Gino nhưng chỉ nhận được báo tắt máy. Cậu giận dữ không thêm quan tâm nữa, về nhà mình ăn chơi sa đọa. Nhưng mỗi ngày cậu càng thêm nghi hoặc, trong lòng mỗi lúc mỗi nóng như lửa đốt như có chuyện gì đó rất quan trọng xảy ra khiến cậu không sao bình tĩnh được. Rồi một tháng liền không nhận được tin tức gì từ Gino, Fie rốt cuộc bùng phát. Cậu phóng xe đến biệt thự, túm cổ Tô Lị ra trừng mắt hỏi:

-Nói đi! Gino đang ở đâu?

-Thiếu gia đang ở Ý! – Tô Lị không dám nhìn vào ánh mắt đang quá mức mãnh liệt của Fie.

-Cậu còn nói dối? Sara nói hần không có ở Ý, dạo gần đây cũng không liên lạc.

Tô Lị trầm mặc, không lên tiếng giải thích.

-Hừ! Cậu cho không nói là tôi tìm không ra sao? Cho dù lật tung trái đất này lên tôi cũng phải tìm cho bằng được hần.

Fie tức giận bỏ đi. Tô Lị thở phào lấy điện thoại ra gọi cho Adam:

-Thiếu gia của tôi vẫn chưa tỉnh à? Fie thiếu gia vừa đến, đang rất giận dữ...

-...

-Vâng, nhờ cả vào ngài, Adam thiếu gia!

Fie núp ngoài cửa nghe thấy tên Adam thì tức giận, anh cả biết hần ta ở đâu cũng biết cậu đang tìm hần mà vẫn miệng kín như bưng, Fie chẳng nghĩ ngợi gì phóng xe tới thẳng nhà Adam, hùng hổ phá cửa vào:

-Fie thiếu gia! Cậu từ từ... - Quản gia bối rối chạy theo.

-Adam!

Adam cùng Louis nhú mào nhìn người mới vào:

-Em nổi điên cái gì? Phép lịch sự cũng không biết hay sao?

-Gino đang ở đâu? Anh biết hần ta ở đâu đúng không?

-Không biết! – Adam lạnh nhạt nói.

-Nói dối! Rõ ràng anh biết hần ta ở đâu, em muốn gặp Gino!

Louis khuyên giải:

-Fie bình tĩnh!

-Nếu là Adam mất tích tận một tháng anh có bình tĩnh được không? – Fie ngắt ngang lời Louis – Đã một tháng rồi em không liên lạc được với hần, cũng chẳng ai biết hần ở đâu. Có phải lại bị thương ở đâu không?

Fie chợt khựng hoảng, nhớ lại ngày ấy Gino bị thương hôn mê, tay chân cậu lại kìm không được run rẩy...

-Có phải hần bị thương nữa không?

-Fie, em đừng tự làm rối mình mà! Biết đâu cậu ấy bận thật thì sao? – Louis nhẹ giọng an ủi.

-Nhưng chưa có lần nào hắn không liên lạc với em như vậy!

Fie ôm đầu, gục mặt trên ghế, đáng vẻ bất lực ấy khiến Louis không đành lòng giấu giếm.

-Fie, Gino cậu ấy...

-Louis! – Adam lên tiếng ngăn, anh không biết Fie thấy tình hình của Gino lúc này, nếu không nó sẽ đau lòng đến chết.

Fie nhìn Louis rồi trừng mắt nhìn Adam.

-Tại sao không cho anh ấy nói? Có phải vì anh còn hận em chuyện lúc nhỏ nên mới lấy cách này dày vò em không?

-Fie, không phải như em nghĩ đâu... - Louis nhả mặt lên tiếng: - Adam, anh nói coi!

Adam vẫn im lặng không nói gì, Fie buồn bã nhìn anh. Trước khi mọi người kịp phản ứng cậu đã đập vỡ chiếc cốc thủy tinh trên bàn rồi lấy mảnh vỡ bén ngót đó cầm trên tay. Louis hoảng sợ tưởng Fie muốn xung đột cùng Adam, đang định ngăn cản thì cậu đã cầm mảnh vỡ đó đâm xuống đùi mình.

-Fie! – Louis che miệng hoảng sợ, hét lên với quản gia bảo ông đi tìm hộp cứu thương.

Fie mặc kệ máu phun ra từ đùi mình, gương mặt tái nhợt nhìn chăm chăm Adam đang vô cùng thần thốt.

-Vết sọc của Louis, em trả lại anh! Giờ thì cho em gặp hắn!

Louis đau lòng nhìn Fie rồi đánh mắt cho Adam, anh cũng thở dài chịu thua.

-Em cầm máu trước đi rồi anh đưa em đi gặp hắn!

Fie không lên tiếng nhưng ngồi xuống ghế, để Louis khâu vết thương, mặc dù đau đớn nhưng không rên một tiếng. Lúc này trong lòng cậu chỉ còn lại khao khát được nhìn thấy hắn ngay lập tức, bao nhiêu đau đớn cũng chẳng đáng là gì.

-Sao em lại ngốc như vậy chứ?

-Vết thương của anh là cái gai trong lòng anh ấy, em chỉ đang trả nợ cho hành động ngu xuẩn khi xưa của mình.

-Đó chỉ là tai nạn thôi mà...

-Nếu em không bảo anh ra đó, anh sẽ không té, cũng không suýt chút nữa mất mạng...

Louis dịu dàng nhìn Fie, thì ra hai anh em của y đều rất để ý chuyện ngày đó, chỉ là không nói ra thôi...

-Louis, đưa em đi gặp hắn... - Fie nhỏ giọng thì thào.

-Được rồi, anh đưa em đi, nhưng phải giữ bình tĩnh!

Trong mắt Fie ánh lên tia hoảng hốt, cậu cà nhắc theo Louis lên xe, để anh lái xe. Louis đưa cậu tới bệnh viện mà anh đang làm, đưa cậu vào một khu riêng biệt cao cấp, đến trước cửa một phòng bệnh riêng:

-Gino ở trong đó!

Fie nhìn anh rồi mở cửa đi vào, mùi thuốc sát trùng trong không khí làm cậu nhúm mày. Cậu nhìn thân ảnh đang nằm trên giường không chớp mắt. Louis đứng phía sau cậu có thể rõ ràng cả người Fie đang run.

-Anh ấy bị làm sao?

Louis thở dài:

-Trúng đạn! Lần này lại không may mắn như lần trước. Xuất huyết quá nhiều gây tổn thương nghiêm trọng đến tuần hoàn dẫn đến hôn mê sâu. Anh đã cố gắng hết sức nhưng đến giờ vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh.

Fie đi đến bên giường ngồi xuống, áp tai vào khuôn ngực đã gãy đi rất nhiều của Gino, lắng nghe nhịp tim đập hữu lực của hắn, cũng vui bất chút khổ sở trong lòng, còn sống là tốt rồi.

Louis để lại cậu ở riêng với Gino, lặng lẽ ra ngoài. Fie vuốt ve gương mặt gầy gò của hắn, thì thầm:

-Đồ ngốc này! Chẳng phải anh hứa sẽ không để bị thương nữa sao? Sao lần này lại nằm trên giường lâu như vậy? Còn không cho em biết nữa! Đồ đáng ghét.

-Anh mau mở mắt ra nhìn em đi! Em nhớ anh lắm biết không?

Tiếng thì thầm khe khẽ ấy vang mãi trong căn phòng yên tĩnh thật lâu...

—————oOo—————

Những ngày sau đó, ngày nào Fie cũng ở bệnh viện nói chuyện với Gino. Cậu gần như dọn đến ở đó luôn vậy. Tô Lị nhìn thấy chỉ biết thở dài, cầu nguyện thiếu gia nhà mình sớm tỉnh nếu không ai kia sẽ mua luôn bệnh viện biến thành nhà kim công ty mất.

Hôm nay Fie lại ngồi than thở băng quơ:

-Anh nói xem, anh mà không mau tỉnh em sẽ “đói khát” ra ngoài cua trai đấy! Cho anh không thỏa mãn em, còn lãng phí tuổi thanh xuân phơi phới của em nữa, người ta nhìn đến sắp ghen luôn rồi. Mau dậy, mau đen “con quái vật” nhà anh ra phục vụ em! =)))))))))

Louis và Adam đang mở cửa bước vào, nghe cậu nói của Fie ghen cười muốn nội thương.

-E hèm! – Adam hắng giọng.

Fie ghen, quay đầu lại trừng anh, trên mặt phím hồng vô cùng khả ái.

-Hai người đến đây làm gì?

-Ha ha... đến xem em một chút... - Louis phì cười.

-Không được cười! Em rất tốt!

-Em dọn cả nhà vào đây mà tốt à? – Adam nhú mày.

-Có làm sao? Ăn được ngủ được, chỉ hơi chật một chút.

Louis vỗ Adam.

-Thật ra ba Rick bảo em về nhà một chuyến, ông ấy rất nhớ em!

-Em biết rồi!

-Vậy bọn anh về trước đây!

-Ừm!

Đợi bọn họ đi ra, Fie mới tức giận trừng cái người vẫn nằm yên trên giường.

-Tại anh! Tại anh hết, bọn họ nghe cmn hết luôn rồi, xấu hổ chết mất!

Fie úp mặt xuống giường giận dữ, không hay người kia đã mở mắt, yếu ớt mỉm cười. Gino đưa bàn tay lên vuốt ve tóc cậu, Fie sững người không dám nhúc nhích...

-Thì ra em đã “đói khát” đến vậy, xem ra anh phải “lao lực” đây!

Giọng nói quen thuộc khiến tim cậu run lên, một niềm xúc động không báo trước dâng lên làm cậu không kìm được nước mắt, cậu ngẩn đầu dậy nhìn hắn:

-Gino...

-Anh đã về, bé cưng! – Gino mỉm cười với cậu.

Fie chợt bật khóc to hơn, khóc như mưa trên người hắn. Gino chỉ nhẹ nhàng vỗ lưng cậu cho đến khi cậu dừng khóc, đưa đôi mắt đỏ hồng như hổ nhìn hắn:

-Anh đáng ghét! Lâu vậy mới tỉnh.

-Sau này sẽ không!

-Thật chứ? Không bị thương nữa chứ?
-Nhất định!
-Anh phải bồi thường cho em đó!
-Em muốn thường gì?
-Đại chiến 800 hiệp, không chết không thôi...
-Chà! Xem ra anh mệt à...
-Ai kêu anh ngủ lâu vậy... hại người ta nhớ...
-Fie...
-Hừm?
-Lại gần đây!

Fie không hiểu gì, lại gần hẳn hơn. Gino túm lấy gáy cậu kéo về phía mình, mạnh mẽ dán môi mình lên môi cậu, đầu lưỡi gợi mở khớp hàm chen vào công chiếm. Fie xụi lơ phối hợp theo hắn. Hai người hôn quên trời quên đất cho đến khi không thở nổi mới buông ra.

-Anh đói...
-A! Để em đi tìm bác sĩ xem anh, sau đó tìm gì cho anh ăn.

Fie vui mừng chạy ra ngoài, một lát sau mang Louis trở lại. Louis kiểm tra tổng quát cho hắn, vừa lòng dặn dò Fie vài điều rồi ra về, báo với mọi người trong nhà cùng Tô Lị quên ăn quên ngủ lo lắng...

Gino phục hồi rất tốt, dưới bàn tay chăm sóc của Fie chỉ vài tuần đã có da có thịt trở lại, được xuất viện về nhà. Tô Lị cũng vui mừng mà năng động trở lại, tiếc thay lại bị gã nào đấy bắt đi. Mất Fie càng ngày càng sáng mỗi khi thấy hắn thay quần áo hay tắm rửa, hắn biết tổng cậu nghĩ gì nên quyết giả vờ xem coi cậu nhìn được bao lâu.

Fie rất rầu rĩ, hông lẽ bị thương ảnh hưởng đến cả “cái đấy”? Gino đã bình phục rất tốt, đáng lẽ ra khi thấy cậu phải nhào vô chứ, đằng này bị cậu nhìn trắng trợn vậy mà không có phản ứng. Có khi nào bất lực rồi không? Fie hoảng sợ, dừng nha, hắn mà bất lực cả đời sau của cậu sẽ sống không bằng chết, cho nên cậu quyết định đêm nay phải đem hắn bức “tĩnh”...

8. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 8: Dụ Dỗ Trắng Trợn A!

Gino hôm nay thấy lạ bởi cục cưng nhà hắn bỗng trở nên ngoan ngoãn lạ thường, mắt cũng không liếc dọc liếc ngang “thị dân” hắn. Trong lòng hắn đang đắc ý muốn chết, xem ra cáo nhỏ hôm nay đã hết nhịn nổi.

Gino như thường lệ ăn xong thì uống thuốc, sau đó lên giường đi ngủ. Fie cũng vội vàng tắm rửa bản thân từ trong ra ngoài rồi len lén bò lên giường, cả người không một mảnh vải. Gino giả bộ ngủ, khi thân thể nóng ấm của cậu áp vào người hắn, hắn đã nhoén miệng cười. Fie thò bàn tay háo sắc của mình ra, trường vào dưới lớp quần áo của hắn sờ soạn a sờ soạn, miệng thở ra một thỏa mãn – nhớ thật đấy! Sờ trên chán chê lại lần mò sờ xuống dưới, đụng vào vật nóng hổi nắn a nắn, cảm giác được nó cương lên lại càng tích cực bóp a bóp. Cậu nghe hắn “hừ” vài tiếng, có vẻ rất thoải mái thì hắc hắc cười. Cậu tung chăn chui vào trong, không biết Gino đã mở mắt nhìn cậu.

Trong bóng tối, Fie thấy Gino xoay người nằm ngửa, cứ tưởng là hắn tỉnh nên lú ra dòm, nhưng mắt hắn vẫn nhắm, có vẻ ngủ rất say. Cậu lại vui vẻ chui vào, dùng răng cắn mở từng chiếc cúc áo trên người hắn, lộ ra cơ ngực, cơ bụng được cậu chăm sóc mà đầy đặn trở lại, cậu thích thú hôn lên đó, khẽ gặm cắn hai đầu vú mà cậu chưa từng chạm qua lúc làm tình với hắn, cậu nghe Gino gầm khẽ, đầu vú cũng cứng hơn.

Fie như được cổ vũ mà tiếp tục gặm đi xuống, đi qua lỗ rốn hân cũng không tha mà hôn liếm, để lại vài vệt nước bọt sáng bóng.

Vật bên dưới Gino đã đội lên như túp lều, Fie thêm thường giải phóng nó khỏi chiếc quần, đôi mắt sáng rực nhìn nó chăm chú. “A, bảo bối đây rồi! Để tao phục vụ mày rồi mày làm tao sung sướng nha! Hắc hắc...”. Gino đang chờ đợi động tác của cậu, hân nhin cũng thực khổ nhưng hơn hết hân muốn xem Fie làm gì.

Fie le chiếc lưỡi mềm mại ra, liếm bên ngoài phân thân đến sáng bóng, đến hai túi cầu bên dưới cũng không tha. Nhìn đỉnh phân thân chảy nước, cậu mới háo hức há miệng ngậm vào, mút mát. Đầu lưỡi linh hoạt trêu chọc lỗ nhỏ trên đỉnh khiến người kia bắt đầu thở dồn, hông bắt giắc đỉnh lên. Phân thân to lớn cứ thế đâm vào sâu cổ họng cậu, mùi vị giống đực càng làm Fie hưng phấn, vừa mút vào vừa liếm láp, lâu lâu lại dùng răng nanh cọ a cọ, người dưới thân cương cứng người, ồ ồ thở. Fie biết hân tỉnh nên càng cố ý, lúc mạnh lúc nhẹ trêu chọc. Tay cậu len vào phía sau mình, chạm vào hậu huyệt vì đói khát mà liên tục khép mở, đâm vào một ngón tay, bắt đầu khuếch trương, phân thân phía trước của cậu cũng trương thật đau nhưng cậu thích nhất cảm giác được hân sắp vào đến bản.

Chẳng mấy chốc mà dịch ruột đã tràn trề, Fie rút tay ra, tung chần khỏi người để hít thở không khí, bắt gặp ngay ánh mắt nóng rực của Gino. Cậu hôn nhẹ đỉnh phân thân hân khiến nó giật giật, sau đó ngồi thẳng dậy, đỡ phân thân đã đứng thẳng hiên ngang của hân lên, để ngay huyệt khẩu, ngồi xuống.

-A...

-Hừ...

Hai người đều thở ra, ấm nóng và lấp đầy, yêu thương và thỏa mãn.

-Tiểu yêu tinh...em không nhin nổi rồi hả?

-Ừ...tại ai chứ...ân...thật sướng...

-Chắc, bên dưới em lại cắn chặt như thế, xem ra anh không thể phụ lòng em rồi...

Fie liếc mắt nhìn hân, thăm mắng: “Thích muốn chết còn bày đặt quân tử! Kẹp chết anh!” =))))

-Hô...- Gino sung sướng hưởng thụ khoái cảm ngày một sâu cậu đem lại, lâu lâu phối hợp với động tác ngồi xuống của cậu mà thúc lên, chuẩn xác nghiền nát điểm kia khiến cậu rên to, động càng tích cực.

-A...ân...ô...

“Bạch...bạch...bạch...”, tiếng vang da thịt đánh vào nhau ngày càng nhanh, Fie cũng nhún người với một tần suất dày đặc. Gino ồ ồ thở, hân vuốt ve điểm trước ngực cậu làm Fie run lên, cong lưng lại vì khoái cảm, bên dưới vẫn không ngừng nhip lên xuống. Phân thân hân đi vào càng sâu làm cậu sướng đến cả đầu ngón chân cũng không thẳng nổi, Gino cũng nhin không được cố định eo cậu, thúc lên vài trăm cái. Bụng dưới Fie buột chặt, ồ ồ thở ra, biết cậu sắp cao trào, hân đâm thêm cái nữa, nghiền cái điểm kia vài cái rồi phun toàn bộ chất dịch nóng ấm

vào đó, bắn hơn mười lần mới dừng lại. Fie bị bắn đến phỏng, phân thân cậu giật giật bắn ra, cả người co giật vì kích thích quá độ, trước mắt như mờ đi.

Đến khi hai người hồi phục tinh thần thì nơi nào đó cũng hồi phục lần nữa, kiêu ngạo tuyên bố “ta còn muốn”. Gino gằm lên đem Fie đè xuống giường, đem phân thân còn trong cậu kéo ra gần hết rồi mạnh mẽ đâm vào, Fie hôn hân cong chân kẹp lấy hông hân, chịu đựng khoái cảm gào thét trong thân thể. Nơi hai người kết hợp phát ra tiếng lép nhép, tinh dịch Gino vì hân đi vào mà bị bức ra, dính dóp bên dưới hai người, tạo thành một khung cảnh khiến phăng-gơ xị máu.

-A...Gino...đâm sâu vào..ân...ưm...

-Ha...

Gino động không biết mệt, mồ hôi theo trán hân chảy xuống rơi trên bụng cậu, Fie càng không biết gì, chỉ biết thở dốc vì bị dục vọng tra tấn.

-Ừm...ha...em tới...mau...a...

Cậu lại nhin không được bắn ra đầy bụng, không ngờ vì quá độ sung sướng mà bắn ra tinh dịch còn kèm theo chất lỏng. Gino nhướn mày:

-Sướng đến vậy? Cả nước tiểu mà cũng bị em bắn ra.

-Àn... - Fie méu máo, xấu hổ muốn chết.

Gino lại càng không tha, đâm như đóng đinh cậu, khiến Fie vừa cao trào sao chịu nổi cứ thế bắn ra tất cả nước trong người, nước mắt cũng bị bức ra vì xấu hổ.

-Ha...oaaaaaaa...anh ăn hiếp em...

-Thích không... anh thấy em rất thích mà, bên dưới cũng kẹp rất chặt...

-Sao anh còn chưa bắn....ư...

-Hừ...

Gino thở dồn, hông tăng tốc độ một lần nữa rồi chạm đích, buông bỏ dương quang xả hết mầm mống vào trong cậu. Fie lại bị bức ra vài giọt “nước mắt” vì cậu chẳng còn gì để bắn.

Fie nằm bẹp dí trên giường mặc bộ dạng bắn hề hề của mình. Gino hôn trán cậu, từ từ lui ra ngoài, kéo theo một bầy nòng nọc ra. Cậu ủy khuất nhìn hần, hần cười khê ôm cậu vào phòng tắm, sau đó trở ra thay chăn đệm rồi mới trở vào tắm rửa cùng cậu.

-Thỏa mãn em chưa?

-Ừm... - Cậu dựa vào ngực hần, hưởng thụ bàn tay hần xoa bóp eo lưng cậu vì vận động mà cứng ngắt.

-Coi em kia, cứ như mèo lười ấy...

Fie tự nhiên trầm tư khiến Gino khó ở. Lúc nào cậu cũng sôi nổi, chỉ có lúc hần bị thương cậu mới mất bình tĩnh và ưu sầu thôi.

-Fie, em sao vậy?

-Anh...sao lại đâm vào mông em làm gì? =))))))

Gino đen mặt, biết ngay đầu óc cậu sẽ chẳng bao giờ có suy nghĩ gì lãng mạn mà, nhưng hần lại hoàn toàn không có sức đề kháng với cậu.

-Thế em cứ cọt tới cọt lui lên “nó” làm chi?

Fie đột nhiên quay lại nhìn hần:

-Gino Cavallone...

Tim hần thích một cái...

-Em yêu anh...

Gino tròn mắt nhìn Fie, không phản ứng. Cậu nghi hoặc nhìn hần:

-Này, nói gì đi chứ? Chẳng phải sau khi nghe xong câu đó, anh nên nói lại “anh cũng yêu em” sao?

Fie còn đang lải nhải, Gino đã đứng bật dậy khiến nước văng tung tóe.

-Á, sao khi không anh đứng dậy làm gì?

Gino bỗng vác cậu lên vai xông ra ngoài.

-Thả em ra! Gino chết tiệt! Nghe tỏ tình xong phát điên luôn à? Bỏ em xuống, anh muốn đi đâu vậy?

-Về Ý!

-Làm gì?

-Kết hôn!

-Khỉ! Ít ra phải mặc quần áo chứ? Anh định vác theo em với hai cái áo da người đi Ý kết hôn à? Người ta cho anh lên máy bay hay lôi vào đồn cảnh sát đây?

Fie hét lên, Gino đành rủ vài bỏ cậu xuống.

-Xin lỗi! Là anh quá kích động, chúng ta thay quần áo!

Fie trừng mắt:

-Ai đồng ý lấy anh chứ?

-Em không đồng ý? – Gino trợn mắt.

-Ờ thì... ít ra phải có nhẫn chứ?

-Không kịp mua! A, anh có cách!

Gino túm ngay tay trái cậu, hôn một vòng lên ngón áp út, hình thành chiếc nhẫn bằng hôn ngân.

-Fie, em đồng ý lấy anh chứ? Anh không đảm bảo cho em giàu sang suốt đời nhưng đảm bảo lúc nào em cũng “ăn” no đủ. Lấy anh nhé? =)))))))))

Fie vừa buồn cười vừa xấu hổ nhìn hắn.

-Nhẫn anh cũng đeo rồi còn hỏi cái gì! Đi, thay quần áo, chúng ta đi kết hôn...

9. Bộ 2 - Cuộc Chiến Giữa Cáo Và Sói - Chương 9: Kết Hôn! (end)

Ngày hôm sau, Gino dường như không đợi được mà mang theo Fie bay về Ý, mang theo cả nhà cậu vì nghe tin bọn họ muốn kết hôn mà mặt mày sáng rỡ. Hắn về đến liền cấp tốc sai sử đàn em đi chuẩn bị lễ cưới long trọng nhất tại giáo đường đẹp nhất nước Ý. Còn Fie sau khi đến nơi chỉ mỗi việc ăn và ngủ, đứng đưng bỏ mặc mọi chuyện, chờ ngày lên giáo đường tuyên bố bản thân đã có gia đình.

Đây cũng là lần đầu tiên Raymond được tiếp xúc trực tiếp với nơi sinh ra và lớn lên của người bạn đời mà ông yêu nhất nên vô cùng cảm khái. Rick thì cảm thấy có lỗi vì đến tận bây giờ mới đưa Ray đến đây, dù vậy bọn họ lại vô cùng hạnh phúc bởi sự bao dung và tin tưởng của một nửa dành cho mình. Trong thời gian trước lễ cưới, bên họ nhà Lous dường như đi chơi thả ga. Bố già và Sara thân là chủ nhà chỉ biết lắc đầu cười khỏ.

Gino vừa trở về nhà từ lễ đường – sau khi đã tự tay trang trí một đồng hoa hồng xanh cho Fie, vào phòng đã thấy cục cưng nhà hắn vểnh mõng lên trời phì phò ngủ, hắn buồn cười nhìn cậu. Cả nhà cậu đã đi chơi không còn bóng dáng, sao cậu không đi cùng mà nằm ngủ nhỉ? Mặc dù hắn rất vui khi vừa trở về đã trông thấy cậu nhưng ngủ quài thì không tốt.

Gino cởi áo khoác đặt vào chiếc ghế cuối giường, nhẹ tay nhẹ chân lên giường. Fie ngủ trông rất ngoan, dạo gần đây vì không lo nghĩ gì mà hắn lại nuôi cậu béo ú trở lại, mỡ bụng lại dư ra, chọc vào rất thích, còn cậu mỗi lần nhìn mình lại oán hận mà trừng mắt nhìn hắn, đáng yêu vô cùng. Hắn thật không hiểu nổi, một người đàn ông đã hơn 30 tuổi như cậu sao lại có tính trẻ con hơn thua đến vậy, nhưng điều đó ở cậu lại khiến hắn yêu thương gấp bội lần. Gino hôn nhẹ lên vành tai cậu, người trong lòng vì nhột mà “ưm” một tiếng, khó chịu trở mình, đôi mắt xinh đẹp mở ra nhìn hắn.

-Cục cưng, tỉnh đi! Sao em lại ngủ hoài thế?

Fie nhìn Gino một lúc mới nheo mắt, không thèm để ý hắn mà trằm chằm lên che luôn cái đầu. Gino trợn mắt, này là làm sao? Chứng sợ hãi tiền hôn nhân à? Sao hắn dụ dằng đến vậy mà cậu nỡ lòng nào trằm chằm kín mít?

-Fie!

-Im lặng! Thật ồn! – Fie lầm bầm trong chăn.

Gino nheo mắt, hắn không nói gì mà túm lấy chăn của cậu, một phát quăng xuống giường. Fie giật mình không kịp phản ứng đã bị cướp mất chăn, cậu meo mào:

-Anh làm gì?

-Em không để ý anh!

-Hừ! Để ý anh làm gì, ngày nào mà chả gặp.

Gino híp mắt nhìn cậu, Fie cười khan:

-Ha ha... anh mới về! (Bé Fie sợ chồng lắm đấy! =)))

-Hừ!

Fie bật người ngồi dậy, vòng tay ôm cổ hắn, giả bộ làm nũng:

-Thôi mà... người ta vừa tỉnh ngủ...

-Hừ!

-Thương anh nhất mà! Nha...

-Hừ!

-Khỉ! Nói vậy mà còn không chịu, mặc kệ anh! =))))))))))

Fie bực mình lấy gối ném hắn, sau đó bước xuống giường định vào phòng tắm. Gino nheo mắt, một phát túm lấy cậu ném lại trên giường, bản thân ngồi ngang người cậu, hắn nhếch môi nhìn Fie đang hoảng hốt, nhẹ giọng nói:

-Fie, hình như mộng em ngứa thì phải?

-Anh... muốn làm gì?

-Anh muốn đánh vào mộng em, em ăn gan hùm rồi!

Gino vừa dứt lời đã dùng những hành động mà cậu không thể nào phản kháng mà lật xấp cậu lại, bàn tay to lớn với nhiều vết chai cứ tự nhiên tuột quần cậu xuống, lộ ra hai cánh mộng hồng phấn nộn nộn cùng hình xăm nổi bật mà hắn thích nhất. Fie vùng vẫy mà không thoát được, cậu vừa xấu hổ vừa giận quay lại trừng hắn:

-Anh... anh dám đánh em, em không lấy anh đó!

-Fie... hình như anh chưa nói, anh có rất nhiều cách để cưới em về mà không cần em đồng ý. – Hắn vừa vuốt ve mộng cậu vừa nói.

-Hừ! Em không lấy thì anh làm được gì chứ?

-Ừ thì... anh dám đảm bảo ngoài anh ra không ai dám đụng tới em, lúc đó ai đói khát đến chết thì biết liền.

-Anh...Á! – Fie định cãi lại đã bị bàn tay hắn đánh “bộp” một cái thật kêu, hai cánh mộng liền ửng đỏ lên, đau rát: - Gino, anh dám đánh em?

Gino “hừ” một cái, bàn tay liên tục hạ xuống thêm ba bốn cái nữa, mộng Fie thật đau, cũng thật nóng, cậu bật khóc...

-Oaaaaa...anh ăn hiếp em...

-Sau này còn không để ý anh không?

-Oa...còn.... – “Bộp”- A...oaaaa...không còn...

-Sau này phải nghe lời anh biết không?

-Hu hu...biết rồi... đừng đánh nữa...

Gino thở dài nhìn cậu khóc không còn ra hình dáng, đau lòng xoa xoa mông cậu. Fie là một con cáo ranh mãnh, thật ra hẳn cũng rất lo lắng tình cảm của hai người bọn họ không đủ bền vững, cậu có thể sẽ nản lòng nếu thật sự trở thành bạn đời của hẳn, nhưng hẳn không có cách, chỉ có chiếm giữ trái tim cậu cùng cơ thể cậu vĩnh viễn mới có thể khiến hẳn an lòng.

-Đau quá! Anh đánh mạnh quá vậy...

-Ừ!

-Xoa bên kia... thật đau...

Gino đang đau lòng, nghe thấy giọng nói đầy hưởng thụ của cậu thì hẳn vừa buồn cười vừa tức. Này sao giống hẳn và cậu đang chơi trò SM vậy, chẳng thấy cậu đau khổ chút nào hết mà còn lộ ra vẻ mặt gợi tình thế kia nữa. Bàn tay hẳn đang xoa cho cậu cũng bắt đầu không an phận mà chậm rãi đi xuống, đi xuống mãi...

-Gino, bàn tay anh đang làm gì thế? – Fie lằm bằm.

-Massage cho em! Thoải mái không?

-Khỉ! Massage cần chọt vào trong nơi đó à? – Cậu vặn vẹo trừng hẳn.

-Em không thích? – Hẳn tuy nói nhưng ngón tay đã đi vào trêu chọc cúc hoa nộn nộn của cậu, khiến nó mẩn cảm co rút, mút chặt ngón tay hẳn.

Fie “hừ” khẽ:

-Muốn còn bày đặt! Muốn làm thì lẹ lên!

-Nằm yên! – Hẳn lại vỗ cái “bốp” lên mông cậu, Fie ghen.

Bàn tay hẳn càng lúc càng khiến cậu khó nhịn, khi sâu khi nông làm bên trong cậu vô cùng ngứa ngáy, Fie rên hừ hừ, nâng mông lên để ngón tay hẳn có thể đi vào sâu chút nữa, nhưng Gino cứ làm lơ, toàn ma sát những chỗ khiến cậu

không thể thỏa mãn. Bên dưới đã vô cùng ướt át, bàn tay hẳn ra vào phát ra tiếng lép nhép khiến người xấu hổ.

-Gino... mau đi vào... khó chịu quá... - Cậu khó nhịn cầu xin.

-Chắc, mới trêu chọc một tý mà đã thế này, sau này ngoài anh ra, ai có thể thỏa mãn em?

-Mau vào...

-Nói vài câu ngọt ngọt anh nghe xem! – Gino xấu xa trêu cậu.

-Thế nào?

-Chẳng hạn như... ”Ông xã! Mau đem con quái vật siêu cấp bự, siêu cấp khỏe của anh cắm vào cái mông dâm dăng của em đi...” vậy đó?

-Hừ! Cái câu nói sến như vậy em không nói! – Fie lắc đầu.

-Vậy em cứ nằm chơi một mình! Anh đi đây.

Gino nói xong liền rút tay ra, đặt cậu nằm lên giường, còn mình thì đứng dậy, giả bộ đi ra ngoài. Fie nhìn hẳn sắp đi ra khỏi cửa, nôn nóng kêu:

-Gino... - hẳn vẫn đi: - Ông xã...

Gino sững sững lại, chờ cậu nói tiếp. Fie vừa xấu hổ, vừa túm quần, lý nhí:

-Ông xã...mau...mau đem con quái vật nhà anh thỏa mãn cái mông dâm dăng của em đi...

Gino hắc hắc cười, cấp tốc nhào lên giường đè Fie xuống, xoay xoay hai ba cái đã lột sạch quần áo cả hai. Fie nâng người phối hợp với hắn, chẳng mấy chốc mà hai người đều bị lửa thiêu cháy đến nơi...

-Mau vào... - Fie hỗn hển.

-Rồi... cho em! Cho em hết...

Gino nắm phân thân mình chà xát hai ba cái liền đặt ngay huyết khẩu đã vô cùng cơ khát của Fie, trên chọc cạo xát vài cái đến khi Fie bắt mãn mới mạnh mẽ đi vào, một lần đến tận gốc. Hai người đều thở ra khoan khoái, đến tận lúc này thì độ ăn ý của cả hai trên giường đã ở mức tuyệt đối, chẳng ai có thể thỏa mãn bản thân họ hơn chính người họ yêu.

Căn phòng nhanh chóng chìm trong không khí ướt át, nóng bỏng với những tràn rên rỉ dài dần vật thật lâu...

-A...Gino... đâm vào đó...ân...

Mồ hôi hần lã lã trên gương mặt, khoái cảm mà Fie mang lại cho hắn đã không còn có thể diễn tả bằng lời. Ngày mai bọn họ sẽ kết hôn, Fie sẽ vĩnh viễn thuộc về riêng hắn mà lúc này hắn chỉ muốn yêu cậu bằng tất cả tình yêu mà hắn có trên đời, khiến cậu trầm mê trong hoan lạc, xem hắn là người duy nhất trên thế giới này có thể mang đến cho cậu những đam mê cực hạn như thế.

Thân dưới Gino động càng lúc càng nhanh, Fie thở dốc không kiềm chế được mà cào mấy vạch trên lưng hắn, cả người run rẩy sắp đạt đến cao trào...

-A...nhanh... nhanh nữa lên...Gino...em...ân...

-Hừ...

Gino động mạnh thêm vài cái, rồi chôn thật sâu trong cơ thể cậu bắn ra tinh hoa của mình, Fie cũng run rẩy bắn ra, đôi mắt mờ mịt nhìn chăm chú gương mặt kích tình đến vô cùng xinh đẹp của người bên trên, cậu biết, đời này cậu không trốn thoát khỏi hắn, trốn thoát khỏi tình yêu đầy nguy hiểm nhưng mê say này...

Bên ngoài cửa phòng, Sara đang nhú mào thật chặt, trong lòng không biết là mùi vị gì. Hai người bọn họ ngày mai sẽ lên lễ đường kết hôn thể mà lúc này còn lẩn giường, chẳng hiểu nổi bọn trẻ ngày nay nghĩ gì hay là tại bà đã quá lớn tuổi để sung sức như chúng nó. Sara cảm thán trong lòng xoay người về phòng, bà cũng muốn mình trẻ lại, đi tìm bố già “vận động” một chút vậy.

—————oOo—————

Sáng hôm sau, Fie tỉnh dậy với tinh thần dờ dờ ước ước được Gino vác đi thay quần áo, trang điểm mặt mày tóc tai rồi lại vác đến giáo đường – nơi đã được hắn trang trí ngập tràn hoa hồng xanh.

Cả nhà Lous thấy tam thiếu nhà bọn họ đã đến lúc làm lễ mà vẫn còn ngẩn ngơ chỉ biết nhìn trời, cái tính này đánh chết cũng không sửa được, toàn như thế lúc cần nghiêm túc.

Gino nhìn gương mặt ngơ ngác của Fie, trong lòng lại đắc ý – “Xem, cho em không nghe lời anh, anh đè em lên giường mà chết đi sống lại xem em có dám không nghe không!”, còn Fie – “Mụ nó! Ông đây bị hắn ta đâm chết đi sống lại, thất lưng vẫn còn đau đây này, có tinh thần kết hôn cùng hắn mới lạ, ông đây muốn từ hôn!!!”.

Cha xứ đứng trên bục, nhìn hai nhân vật chính hôm nay mắt đưa mày lại tóe lửa mà tưởng tình cảm lắm, gương mặt hiền hòa nở một nụ cười thật tươi:

-Gino Cavallone, anh có nguyện ý lấy cậu Fienis Lous làm bạn đời của mình, dù giàu có hay nghèo khổ, dù bệnh tật hay ốm đau cũng vĩnh viễn không bỏ rơi mà yêu thương, chăm sóc cậu ấy suốt đời?

-Tôi đồng ý! Còn phải “làm” cho cậu ấy không thể nào ra ngoài cửa trai được. – Gino trao cho Fie một ánh mắt dịu dàng như nước nhưng lời thốt ra lại lưu manh đến cùng cực. Mặt Fie nhanh chóng đỏ như ớt khi, mọi người bên dưới đã cười vang.

-Gino chết tiệt! Anh chờ đó! – cậu nghiêng răng nói.

Cha xứ ngẩn ngơ hồi lâu mới hiểu hẳn nói gì, ông khụ khụ hai tiếng che giấu sự xấu hổ của mình rồi mới quay sang Fie hỏi:

-Cậu Fienis Lous, cậu có nguyện ý lấy anh Gino Cavallone làm bạn đời của mình (lướt bỏ... chứ) không?

-Tôi... - Giờ phút này Fie cảm thấy mình thật vô cùng hạnh phúc, thốt cũng không nên lời nên chậm chạp lên tiếng, lại khiến Gino sầm mặt gầm lên với Cha xứ.

-Em ấy nguyện ý! Cũng không có quyền từ chối! Tuyên bố mau đi!

Cha xứ sững sốt, lắp bắp:

-Ta...ta tuyên bố hai con là bạn đời hợp pháp của nhau, hai con có thể hôn nhau!

Cha xứ vừa dứt lời, Gino đã vác Fie trên vai, mặc kệ ánh mắt của mọi người bên dưới, bước nhanh ra khỏi giáo đường. Fie quấy đạp lung tung cũng không thể thoát khỏi cánh tay hắn, bất mãn la:

-Gino chết tiệt! Anh phát điên cái gì nữa vậy?

-Đám cưới xong rồi! Chúng ta nhanh về động phòng!

-Mụ nó, chưa cưới anh cũng “động” cả ngàn lần, bây giờ thất lưng em còn đau đây này, anh còn muốn “động” nữa hả? Em không muốn!!

-Em không có quyền từ chối!

Gino cường thế tổng cậu vào xe, mình cũng leo lên rồi phóng như bay, để lại một vệt khói thiết dài phía sau cùng tiếng la hét kháng nghị của Fie. Mọi người ở lại chỉ biết lắc đầu thở dài.

Rick nhìn sang Ray cười khở, chẳng biết đem Fie cho Gino là sung sướng hay cực khổ đây. Họ không nghi ngờ việc Gino có thể cho Fie một cuộc sống sung sướng giàu sang nhưng việc tính dục của tụi nó khiến bọn họ e ngại, không biết lúc nào họ sẽ được báo hai đứa nó chết vì “tinh tấn nhân vong”. =)))))))))

Adam chỉ cười khẩy, quay sang nhìn Louis:

-Bọn họ happy ending rồi! Cũng tới lượt chúng ta nghỉ ngơi dài hạn chứ nhỉ? Anh vừa đặt vé đi Maldives nghỉ ngơi, chúng ta phải lên đường ngay lập tức.

-Gấp vậy? – Louis sững sốt.

-Không gấp sẽ lại bị làm phiền! – Adam hừ một tiếng, đã đến lúc để hai ông bố

ôm công việc sau khoảng thời gian thoải mái quá đà của bọn họ rồi.

Louis bật cười, kéo tay Adam:

-Vậy thì đi nhanh kéo trẻ!

Rei và Yuki đã biến mất không còn tăm hơi, chắc lại đi chỗ nào đó vui thú rồi, bọn họ cũng phải chuẩn nhanh thôi.

—————oOo—————

Bên kia bầu trời, Fie đang nằm trên giường uể oải trườn cái tên vẫn đang hì hục cày cấy trên người mình, thật có xúc động một cước đá hẳn xuống giường rồi chửi: ” CMN, anh đến bao giờ mới xong?”.

-Mụ nó...a...Gino...anh là tên cầm thú!...A...

-Hắc, không phải từ đầu em đã biết rồi sao?

-Em muốn ly hôn! Ly hôn ngay lập tức...ân...chỗ đó...sâu một chút...

-Em lại dối lòng rồi...ly hôn rồi ai sẽ thỏa mãn em?

-Ân... Gino chết tiệt...a...

Tiếng thở dốc, rên rĩ và thì thầm khe khẽ vang mãi trong căn phòng, đánh dấu cuộc sống hạnh phúc của hai con người vì tình yêu mà được buột chặt lại với nhau mãi mãi...

P/s: Kết thúc bộ thứ 2 của hệ liệt L.F, sau bộ này là bộ “Tử Lam” - Adam x Louis, mà tạm thời Hy chỉ đặt gạch nghỉ ngơi vì bận đi làm và đi học rồi. Hẹn gặp lại trong thời gian tới với “Tử Lam” và phần tiếp theo của “Tâm Như Mộng”. Thân chào các bạn!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lous-family-he-liet-bo-2-cuoc-chien-giua-cao-va-soi>